

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.10.2011
KOM(2011) 688 endelig

2011/0309 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasprospektering, -efterforskning og
-produktion**

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 1292 endelig}

{SEK(2011) 1293 endelig}

{SEK(2011) 1294 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Olie- og gasefterforskning og -produktion foregår i stigende grad på havet og i komplekse geografiske og geologiske miljøer, f.eks. på dybt vand. Størrelsen og arten af de seneste olie- og gasulykker på havet¹ og de "nærvedhændelser"², der meldes om i hele verden, herunder også i Unionen, kræver handling. De viser tydeligt gabet mellem de stadig mere komplekse aktiviteter og utilstrækkelighederne i den nuværende risikostyringspraksis. Der rapporteres om meget store forskelle i de enkelte virksomheders sikkerhedsniveauer og -holdninger. Begivenhederne har også i høj grad tydeliggjort de udfordringer, som de regeludstedende myndigheder står over for i deres bestræbelser på at sikre et tilstrækkeligt tilsyn med offshore-aktiviteter, og manglen på gennemsigtighed og udveksling af data, når det gælder offshore-industriens sikkerhedsniveau.

I Europa foregår størsteparten af olie- og gasproduktionen på havet. En større ulykke på et europæisk offshore-anlæg kan forventes at medføre materielle tab, skader på miljøet, økonomien, lokalsamfund og samfundet som helhed, foruden at der kan være fare for arbejdstageres liv og helbred. Sandsynligheden for en større ulykke i EU's farvande må mindskes.

Undersøgelser, høringer af interesseparterne og risikoanalyser, som er gennemført siden 2010, definerer de vigtigste problemer i EU:

1. Der er væsentlig risiko for, at der indtræffer en større offshore olie- eller gasulykke i EU's farvande, og den gældende fragmenterede lovgivning og regulerings- og industripraksis giver ikke grundlag for en mindskelse af risikoen i hele EU af det omfang, som kunne opnås.
2. De gældende regelsæt og driftsordninger giver ikke grundlag for den mest effektive indsats ved ulykker, uanset i hvilke EU-farvande de indtræffer, og det er ikke helt klart, hvem der har erstatningsansvaret for oprydning og konventionelle skader.

Derfor har dette forslag som generelle mål i) at mindske risikoen for en større ulykke i EU-farvande, og ii) at begrænse virkningerne, hvis en sådan ulykke alligevel sker.

Generel baggrund for lovinitiativet

Kommissionen reagerede allerede sidste år på ulykken i Den Mexicanske Golf ved at foretage en analyse af manglerne inden for offshore-praksis og EU's lovgivning og med den efterfølgende meddelelse "Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter

¹ Eksempler: Deepwater Horizon i USA i 2010 (11 dræbte), Montara i Australien 2009 og Usumacinta i Mexico i 2007 (22 dræbte).

² F.eks. olie- og gasudslip, manglende sikkerhed i produktionsprocessen og manglende borehulkontrol, mangler på grund af ulovlige designændringer, stort antal udestående vedligeholdelser af sikkerhedskritiske elementer. Seneste eksempler: Gullfaks C i maj 2010 og Gannet F i 2011, begge i Nordsøen.

offshore"³ (vedtaget i oktober 2010). Dette gav et første fingerpeg om områderne, hvor Unionen kan sætte ind.

Der er betydelige forskelle og fragmentering medlemsstaterne imellem, når det gælder lovgivning og praksis, som finder anvendelse på offshore-aktiviteter (f.eks. udstedelse af tilladelser, bestemmelser vedrørende erstatningsansvar, sikkerhedsstandarder for udstyr, offentlighedens deltagelse og udveksling af oplysninger). Det afspejler en næste total mangel på internationale retlige instrumenter på området og mangler i den relevante EU-lovgivning.

Nogle medlemsstater har reguleringsystemer for offshore-aktiviteter, som regnes blandt de bedste i verden, men tingene kan stadig gøres bedre i alle medlemsstater. Det er vigtigt, at begrænsningen af risiciene for større farer i offshore-industrien bringes op på et varigt højt niveau i hele Unionen.

På grundlag af en analyse af ulykkeshyppigheden i offshore-industrien i Europa indtil nu og de dokumenterede omkostninger for tidligere ulykker, anslås de gennemsnitlige årlige økonomiske tab og skader som følge af offshore-ulykker i EU at ligge i intervallet 205-915 mio. EUR. Dette interval anvendes som det empiriske grundlag basisrisikoscenariet i konsekvensanalysen.

Det anslås, at fordelene for Unionen og medlemsstaterne mere end opvejer omkostningerne ved at indføre strengere krav. Størstedelen af ekstraomkostningerne afholdes af industrien, som kommer til at nyde godt af den mindskede risiko. Erfaringerne viser dog, at der er behov for robust regulering og klare ansvarsforhold for at udvirke den holdningsændring i industrien, der giver den mindskede risiko, som er målet med denne forordning.

De generelle mål, som er nævnt i det foregående, kan opdeles i fire specifikke mål:

1. at sikre en konsistent brug af bedste praksis, når det gælder om at begrænse større farer ved olie- og gasindustriens offshore-aktiviteter, hvis de kan berøre EU's farvande eller kyster
2. at følge bedste praksis for regulering i alle europæiske jurisdiktioner, hvor der finder olie- og gasaktiviteter sted
3. at skærpe EU's beredskab og indsatssevne i tilfælde af nødsituationer, som kan berøre EU's borgere, økonomi eller miljø
4. at forbedre og tydeliggøre gældende EU-bestemmelser om erstatningsansvar og erstatning.

På grundlag er Kommissionens undersøgelser og høringer er der udvalgt praktiske værktøjer til omsætning af målene. Herudover er der fastlagt politiske løsningsmodeller, hvor foranstaltningerne grupperes i forskellige kombinationer og efter implementering. Løsningsmodellerne er beskrevet i afsnit 2.

Gældende EU-lovgivning på det område, som forslaget vedrører

³ KOM(2010) 560 endelig.

Unionen har ingen specifik lovgivning for offshore olie- og gassektoren, men der findes bredere EU-lovgivning, som - ofte kun delvis - anvendes på offshore-sektoren. Forslaget supplerer først og fremmest følgende EU-lovgivning:

- i. Miljøansvar. Direktivet om miljøansvar (2004/35/EF) fastlægger ansvaret i forbindelse med miljøskader, også for offshore olie- og gasaktiviteter. Operatøren af aktiviteter, som forårsager betydelige miljøskader for beskyttede arter, naturlige levesteder eller vandressourcer, er fuldt ud ansvarlig for at forebygge og afhjælpe skader samt oppebære alle omkostninger herfor. Dette forslag sigter mod at udvide miljøansvarsdirektivet anvendelsesområde, som i øjeblikket er begrænset til kystområder og territorialfarvande for så vidt angår skader på vandressourcer, til også at omfatte alle marine vandressourcer under medlemsstaternes jurisdiktion.
- ii. Vurdering af virkninger på miljøet: Direktiv 85/337/EØF⁴, som ændret ved direktiv 97/11/EF⁵, 2003/35/EF⁶ og 2009/31/EF⁷, om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet har harmoniseret principperne for vurderingen af projekters miljøvirkninger ved at indføre mindstekrav. Herudover er FN/ECE's Esbokonvention om miljøvirkninger på tværs af grænserne, som er en del af EU-lovgivningen, relevant for så vidt angår vurderingen af projekter, som kan forventes at have en grænseoverskridende virkning. Dens anvendelse er dog skønmæssig for visse boreaktiviteter.
- iii. Affaldslovgivning: Direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet). Direktivet gælder fuldt ud for olieudslip som afgjort af EU-Domstolen. Det vil sige, at olieudslip fra et offshore-anlæg er omfattet af EU-definitionen for affald, og det er derfor forurenere, der skal rydde op.
- iv. Arbejdstagernes sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen: - direktiv 92/91/EØF (som supplerer rammedirektiv 89/391/EØF) er den vigtigste relevante EU-lovgivning vedrørende beskyttelsen af arbejdstagere og arbejdsmiljøet. Dette forslag styrker ordningen i direktiv 92/91/EØF, så den bl.a. omfatter miljøvurderinger, fremsendelse af risikovurderingen til den kompetente myndighed med henblik på en godkendelse, en anmeldelsesordning for boreaktiviteter og uafhængig verifikation af kritiske risikobegrænsningskomponenter.
- v. Større farer: Seveso-direktivet (96/82/EF) finder ikke anvendelse på offshore-sektoren, men nogle af direktivets elementer er anvendt som eksempler på god praksis i forbindelse med dette forslag. Forslaget går dog ud over Seveso-direktivet, navnlig ved at kræve den kompetente myndigheds godkendelse af risikovurderinger, en strengere verifikation af den tekniske og finansielle kapacitet i forbindelse med udstedelsen af tilladelser og bestemmelser vedrørende evakuering og bjærgning af arbejdstagerne.
- vi. Udstedelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter: Direktiv 94/22/EF er den vigtigste lovramme for udstedelsen af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion. Dette forslag ændrer ikke selve

⁴ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁵ EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

⁶ EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.

⁷ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

direktivet, men pålægger de relevante myndigheder strengere forpligtelser under tilladelsesprocessen for at forbedre vurderingen af ansøgernes tekniske og finansielle kapacitet.

- vii. Beredskab: Forslaget indfører nye krav til medlemsstaternes og industriens beredskab, som suppleres med bestående EU-kapacitet både i og uden for Unionen. EU's civilbeskyttelsesordning (Rådets beslutning 2007/779/EF), overvågnings- og informationscentret (MIC)⁸ og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed⁹ (EMSA) er de vigtigste EU-værktøjer i forbindelse med beredskab. Der er allerede taget skridt til at udvide EMSA's kompetenceområde, så det også omfatter ulykker på offshore-anlæg (ud over dets primære fokusområde søfart).

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Denne forordning er i overensstemmelse med energistrategien for 2020¹⁰, jf. prioritet 3 om bæredygtig, sikker og konkurrencedygtig energi i Europa.

Herudover er forordningen i overensstemmelse med Unionens lovgivning og politik på miljøområdet og dens vigtige målsætninger om forebyggelse af forurening, forureningsbegrænsning og forurenere betaler-princippet og forsigtighedsprincippet. Den er også i overensstemmelse med havpolitikken, herunder navnlig målet om at nå en god miljøstatus for havområderne inden 2020 (havstrategirammedirektivet (2008/56/EF)).

2. RESULTATER AF KONSEKVENSANALYSEN OG HØRING AF INTERESSEPARTERNE

Høring af interessepartier

Der blev gennemført en offentlig online-høring fra den 16. marts til den 20. maj 2011 for at fastslå interessepartierne holdninger vedrørende behovet for EU-tiltag inden for forskellige politikområder.

Kommissionen modtog i alt 64 bidrag bestående af mere end 350 individuelle svar fra interessepartier.

Sammendrag af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Det fremgik af høringen, at der var bred støtte til at stramme foranstaltningerne vedrørende forebyggelse af og beredskab i forbindelse med større offshore-ulykker, men der var ikke helt enighed om fremgangsmåden. De nationale myndigheder i Nordsøregionen mente ikke, at ændringerne på EU-plan ville gøre megen forskel i deres nuværende reguleringspraksis, som er målsætningsorienteret, og som forslaget faktisk fremmer. Industrien var mest konservativ, selv om der generelt er enighed om, at der er brug for forbedringer, var den foretrukne løsning her en målsætningsorienteret tilgang og frivillige initiativer. På den anden side, var det ngo'er

⁸ Operationscentret for EU's civilbeskyttelsesordning.

⁹ EMSA blev oprettet efter tankskibsulykkerne med Erika (1999) og Prestige (2002) med henblik på at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for sikkerhed, beskyttelse, forebyggelse af forurening og bekæmpelse af havforurening.

¹⁰ SEK (2010) 1346. Energi 2020 - En strategi for konkurrencedygtig, bæredygtig og sikker energi.

og specialvirksomheder (f.eks. klassifikationselskaber) som slog mest til lyd for ændringer på EU-plan.

De vigtigste aspekter:

Tilladelser

Rettighedshavere bør kunne drages til ansvar for alle skader, de forvolder. De fleste nationale regeludstedende myndigheder og industrien mener, at de nuværende procedurer for tilladelser og licenser, som anvendes i visse medlemsstater, er fornuftige, men at Unionen bør samarbejde med andre om at forbedre standarderne. De mente, at beslutningen om tildelingen af en tilladelse skal træffes af den berørte medlemsstat alene, men at oplysninger kunne deles med nabolandene i tilfælde, hvor der kunne ske grænseoverskridende forurening. Der blev fremsat en række anbefalinger af forskellige virksomheder (f.eks. vedrørende harmonisering og forenkling af tilladelsesprocedurer og adskillelse af regeludstedende myndigheder for tilladelser og sikkerhed. Nogle ngo'er og borgere gik ind for obligatorisk høring af eller godkendelse fra et naboland, hvis der kunne ske grænseoverskridende forurening.

I forordningen fastlægges en strengere og risikobaseret vurdering af den tekniske og finansielle kapacitet. Der indføres også en miljøkomponent i forbindelse med begrænsning og forebyggelse af større farer i tilgift til sikkerhedskomponenten.

Forebyggelse af ulykker

Industrien skal udfordres til at opnå endnu bedre resultater inden for forebyggelse af større ulykker, samtidig med at der ikke må ske en forringelse af ulykkesforebyggelsesniveauet i de lande, som allerede har en god offshore-regulering. Industrien mener generelt, at den kan forbedre situationen ved hjælp af selvregulering og egne initiativer. Ngo'er og - i varierende grad - regeludstedende myndigheder mener, at den nuværende regulering bør styrkes og udvides til at omfatte alle offshore-aktiviteter i EU-farvande.

Verifikation af overholdelsen af krav og erstatningsansvar for skader

Det er vigtigt, at der er en høj grad af overholdelse af robuste og fornuftige krav. Industrien fremfører, at overholdelsen af krav altid har en høj prioritet i en virksomhed, men mange interesseparter mener, at der overordnet set er behov for at indføre en stærkere sikkerhedskultur i industrien som helhed. Overholdelsen af krav og indførelsen af en pålidelig og stærk sikkerhedskultur indgår i forordningen.

Ngo'er og nogle klassificeringsselskaber opfordrede til indførelsen af bedre fysiske inspektioner. De nationale regeludstedende myndigheder og industrien var generelt imod dette under henvisning til potentiel ressourcemangel eller destabilisering af de nuværende systemer. Kravet om verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart modtog dog også nogen støtte blandt de to sidstnævnte grupper.

Udvidelsen af anvendelsesområdet for miljøansvar var mest populært blandt ngo'er, medens de regeludstedende myndigheder og industrien ikke havde en entydig holdning til spørgsmålet. Industrien og forsikringsgiverne synes at være imod ændringer som obligatorisk forsikring, uden at der indføres et loft for erstatningsansvar internationalt, medens ngo'erne går stærkt ind for det.

Gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og den nyeste praksis

Først og fremmest ngo'erne, men også industrien og de regeludstedende myndigheder følte, at et højere niveau af gennemsigtighed ville gøre industrien og de offentlige myndigheder i stand til at vise, at offshore olie- og gasaktiviteter ledes og kontrolleres på passende vis. Alle nationale myndigheder bør arbejde tæt sammen og bruge North Sea Offshore Authorities Forum (NSOAF) som eksempel og de uformelle møder i EU-NSOAF-gruppen.

Beredskab

Det er operatøren og de berørte medlemsstater, som er de hovedansvarlige for beredskabet, men effektiviteten og effciensen af den eksisterende beredskabskapacitet ved olieudslip i Europa, kan styrkes yderligere ved at samarbejde og deles om ekspertise og andre aktiver. EMSA kan spille en rolle ved oprydningen, hvis de berørte medlemsstater anmoder herom via EU's civilbeskyttelsesordning.

Internationale aktiviteter

Virksomheder, som er hjemmehørende i Unionen bør tilstræbe og forventes at følge den politik, der er fastlagt i denne forordning og bibeholde standarden i deres aktiviteter uden for Unionen

Inddragelse og udnyttelse af ekspertise

Konsultationen af internationale interesseparter og EU-interesseparter (offshore-industrien og ngo'er) og medlemsstaterne, som repræsenterer, regulerer eller forvalter offshore-sektorens aktiviteter begyndte i april 2010 og kulminerede med meddelelsen i oktober 2010.

Både de skriftlige og mødebaserede interessepartshøringer er videreført siden da. Ud over den offentlige høring har nationale regeludstedende/tilsynsførende myndigheder mødt hinanden otte gange ved møder, som er afholdt af Kommissionen og NSOAF i fællesskab. Offshore-sikkerhed er også blevet drøftet i Berlin Forum's arbejdsgruppe vedrørende egne fossile brændsler¹¹. Der er også afholdt en række møder med internationale og nationale brancheforeninger, individuelle virksomheder, ngo'er og uafhængige verifikationsvirksomheder og forsikringsgivere. Kommissionen har også jævnligt deltaget i nationale (f.eks. Oil Spill Prevention and Response Advisory Group i UK) og internationale initiativer (f.eks. GMEP-arbejdsgruppen i G-20-regi). Disse møder er fortsat indtil nu. Ligeledes er andre af Kommissionens tjenestegrene (f.eks. JRC), der har relevant tilgængelig erfaring og ekspertise, løbende blevet konsulteret. Kommissionen har ansat to nationale eksperter, som kommer fra nationale myndigheder for offshore-sikkerhed. Der er fuldt ud taget hensyn til eksperternes input ved udarbejdelsen af denne forordning.

Løsningsmodeller og konsekvensanalyse heraf

De forskellige løsningsmodeller er afledt af de generelle og specifikke mål, der er beskrevet i afsnit 1. Der er udarbejdet fire løsningsmodeller ud over basisscenariet, hvor der intet foretages (løsningsmodel 0):

¹¹ Berlin Forum (også kendt som Berlinforummet om fossile brændsler) er et årligt interessepartsmøde, som afholdes af Kommissionen. Mellem forummets tre årlige plenarmøder afholder tre arbejdsgrupper jævnlige møder for at drøfte aktuelle emner.

Løsningsmodel 0 - den nuværende situation fortsætter.

Den indebærer ingen yderligere omkostninger og indvirker ikke på basisomkostningerne, der ligger i intervallet 205-915 mio. EUR.

Løsningsmodel 1 ("basisniveau Nordsøen") er det laveste niveau for et EU-tiltag, hvis det skal have betydning. Det består i, at farevurderingsrapporten (Major Hazards Report - MHR) indføres i EU-retten som et begreb, der bygger videre på det sikkerheds- og sundhedsdokument, der kræves i direktiv 92/91/EØF, men er mere vidtgående, idet den regeludstedende myndighed skal godkende rapporten, før aktiviteterne kan begynde. Der kræves en ordning med inspektioner og sanktioner for at underbygge de foranstaltninger, der er beskrevet i farevurderingsrapporten. Løsningsmodel 1 gennemføres ved hjælp af ny lovgivning.

Løsningsmodel 1 medfører yderligere driftsomkostninger for industrien på ca. **36 mio. EUR om året** og en risikoreduktion udtrykt i forhold til basisomkostningerne på ca. **7-30 mio. EUR om året**, dvs. et gennemsnitligt **fald på 3 %** i forhold til basisrisikoen.

Løsningsmodel 1+ ("Nordsøen+") er mere omfattende, idet der indføres "bløde" lovgivningsinstrumenter, som har følgende formål: nøje gennemgang af, hvilken teknisk kapacitet ansøgere til offshore olie- og gastilladelser har; konvergens mellem de nationale beredskabsplaner; at udvikle kompatible nationale og industriejede indsatsmidler og stille dem til rådighed for andre lande efter behov; afklare anvendelsesområdet af miljøforskrifter, der er relevante for operatørers erstatningsansvar (f.eks. affaldslovgivningen) i forbindelse med offshore olie- og gasulykker. EU vil også tilbyde virksomheder med hjemsted i EU frivillige aftaler om at anvende EU-standarder uden for EU's farvande.

Option 1+ medfører yderligere driftsomkostninger for medlemsstaterne på ca. **3 mio. EUR** og omkostninger til overholdelse for industrien (kumuleret med løsningsmodel 1) på ca. **52 mio. EUR**. Den kumulerede virkning af løsningsmodel 1 og 1+ er **25-109 mio. EUR om året**, en gennemsnitlig **reduktion på 12 %** i forhold til basisrisikoen.

Løsningsmodel 2 ("bedste EU-praksis") består af en mere omfattende pakke af reformer, som bygger videre på løsningsmodel 1+. Det vil være obligatorisk at benytte bredt anerkendt global bedste praksis inden for begrænsning af risikoen for større farer, og farevurderingsrapporten skal omfatte en vurdering af miljørisikoen. Derudover indføres bedste reguleringspraksis og tvungne organisatoriske standarder i ordningerne vedrørende de nationale kompetente myndigheder. Denne holistiske risikovurdering for sikkerheden og miljøet integrerer beredskabet og forvaltningen af beredskabsaktiver i lovgivningen. Der nedsættes en Offshore Authorities Group for EU og direktiverne vedrørende tilladelser og miljøansvar styrkes med forskrifter.

Løsningsmodel 2 medfører kumulative omkostninger for industrien på ca. **122 mio. EUR** (i stedet for 52 mio. EUR) og ca. **12-18 mio. EUR** (i stedet for 3 mio. EUR) for medlemsstaterne plus engangsudgifter til administration på 18-44 mio. EUR. Kommissionens omkostninger til oprettelse og drift af Offshore Authorities Group er ca. **1 mio. EUR**. Tilsammen vil foranstaltningerne reducere risikoomkostningerne med **103-455 mio. EUR om året** svarende til et **fald på 50 %** i forhold til basisrisikoen.

Løsningsmodel 3 ("EU-agentur") forstærker virkningerne af løsningsmodel 2 ved at indføre et EU-agentur, som skal institutionalisere og dermed konsolidere de reformer, der er gennemført under løsningsmodel 2. Agenturet skal udføre inspektioner og undersøgelser,

overvåge og gennemtvinge stabiliteten i præstationerne, udbygge indsatskapaciteten og bistår med kapacitetsopbygning i nabolande uden for EU.

Løsningsmodel 3 indebærer kumulerede driftsomkostninger for Kommissionen på ca. **35 mio. EUR om året** plus 18-44 mio. EUR i engangsudgifter til opstart og 10 mio. EUR til anskaffelse af beredskabsaktiver. Industrien pålægges ikke yderligere omkostninger.

Løsningsmodellerne sammenlignes i tabel I med angivelse af, om foranstaltningen indgår i de enkelte løsningsmodeller

Nr.	Foranstaltning	Løsning	Løsning	Løsning	Løsning	Løsning
		model 0	model 1	model 1+	model 2	model 3
1	Grundig verifikation af den potentielle operatørs tekniske kapacitet	0	0	G	L	EU
2	Indførelse af en ordning med jævnlige inspektioner og sanktioner	0	L	L	L	EU
3	Forelæggelse af formelle sikkerhedsvurderinger, som skal accepteres af den regeludstedende myndighed	0	L	L	L	EU
4	Videreudvikling af farevurderingsrapporten til en omfattende risikostyringsmodel	0	0	0	L	L
5	Udbredelse af EU-praksis til internationale aktiviteter	0	0	G	G	EU
6	Oprettelse af en kompetent myndighed	0	0	0	L	EU
7	Oprettelse af en platform for en reguleringsdialog	0	0	0	L	EU
8	Omfattende udveksling af oplysninger og gennemsigtighed	0	0	0	L	L
9	Beredskab med henblik på effektiv indsats ved større offshore-ulykker	0	0	G	L	EU
10	Rådighed over og kompatibilitet af interventionsaktiver på tværs af grænserne	0	0	G	L	EU
11	Afklaring af miljøansvarets omfang	0	0	G	L	L

Tabel 1

0 = gennemføres ikke ved denne løsningsmodel; G = retningslinjer/"blød" lovgivning; L = lovgivning; EU = EU-agentur

En foranstaltning kan implementeres på forskellige måder, og der er ofte tale om en afvejning af effektiviteten mod den praktiske gennemførlighed. Som følge heraf kan hver løsningsmodel beskrives ved, hvilke foranstaltninger der indgår i den, og på hvilken måde den foretrækkes implementeret i den pågældende løsningsmodel.

Den **foretrukne løsningsmodel er løsningsmodel 2**, dvs. en omfattende offshore-reform, der ved hjælp af ny lovgivning højner risikostyrings- og beredskabsniveauet i offshore-industrien

overalt i EU. Denne løsningsmodel giver ikke blot konsekvens, men giver også større gennemsigtighed, når det gælder industriens og myndighedernes præstationer.

Denne løsningsmodel kan nedbringe basisrisikoen med 50 % ved hjælp af bedre forebyggelse og afbødning, hvis der alligevel skulle ske en ulykke. Risikoreduktionen udtrykt i gennemsnitligt pengebeløb (ca. 103-455 mio. EUR årligt) står i et gunstigt forhold til de skønnede kumulerede omkostninger til implementering (134-140 mio. EUR årligt). Løsningsmodel 2 er administrativt og økonomisk den mest attraktive, da de ekstra driftsudgifter i løsningsmodel 3 (ca. 34 mio. EUR årligt) ikke reducerer risikoen tilsvarende. Løsningsmodel 1+ er en mulighed, der giver en beskedent positiv virkning (12 %) og begrænsede muligheder for håndhævelse, medens fordelene ved løsningsmodel 1 er for små til at berettiggelse selv de lave omkostninger dertil.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Den foreslåede forordning pålægger operatørerne, medlemsstaterne og Kommissionen pligter som følger:

Operatører

Operatøren skal organisere sine aktiviteter i overensstemmelse med en model for bedste praksis, udarbejde farevurderingsrapporter og forelægge dem for den kompetente myndighed med henblik på en vurdering. Operatører skal desuden forelægge den kompetente myndighed en anmeldelse for hver boreaktivitet. For både farevurderingsrapporten og anmeldelser af boreaktiviteter skal der foretages en uafhængig verifikation af de sikkerhedskritiske elementer. Operatørerne skal udarbejde interne beredskabsplaner, fremme interoperabiliteten og kompatibiliteten af beredskabsaktiver og indberette hændelser og andre nærmere fastlagte oplysninger til den relevante medlemsstat i et standardformat. Større virksomheder, som er hjemmehørende i Unionen, påtager sig at benytte/demonstrere EU's offshore-sikkerhedsstandarderne, uanset hvor de arbejder uden for Unionen.

Medlemsstaterne

De tilladelsesudstedende myndigheder i medlemsstaterne vurderer på passende vis ansøgernes potentielle sikkerheds- og miljøresultater (og deres finansielle kapacitet til at håndtere sikkerhedsbrister), når de overvejer udstedelsen af en efterforsknings- eller en produktionstilladelse. Medlemsstaterne opretter kompetente myndigheder, som overvåger sikkerheden, miljøbeskyttelsen og beredskabet, og indfører robuste standarder for inspektioner og undersøgelser, der underbygges med passende sanktioner, hvis operatøren ikke opfylder sine pligter. Medlemsstaterne stiller offentligt tilgængelige oplysninger om deres offshore-sektorer og indberetter alle større ulykker og uddragne lærer til Kommissionen. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner i samarbejde med nabomedlemsstater. Der træffes foranstaltninger til at sikre interoperabilitet af ekspertise og fysiske aktiver for at kunne støtte beredskabsindsatser i hele Unionen, herunder også af EMSA. Medlemsstaterne og industrien udarbejder og tester regelmæssigt deres beredskabsplaner.

Kommissionen

Kommissionen opretter en EU Offshore Authorities Group bestående af repræsentanter fra de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for olie- og gasaktiviteterne i Unionens medlemsstater. Kommissionen ændrer miljøansvarsdirektivet (2004/35/EF) i forordningen.

Retsgrundlag

Dette udkast til en forordning bygger på artikel 192 i TEUF (miljø) for så vidt angår miljøbeskyttelse og på artikel 194 (energi) for så vidt angår minimering af negative virkninger på EU's energiforsyningsikkerhed og funktionen af det indre marked for energi.

Subsidiaritetsprincippet

EU-tiltag har kun været overvejet, hvor de er mere effektive til at nå målene end tiltag fra medlemsstaterne hver for sig, eller hvor medlemsstatstiltag alene ikke med sikkerhed fører til det optimale resultat.

Virksomhederne opererer hen over grænserne og borerigge af Deepwater Horizon-typen flyttes hen over grænserne, men er underlagt meget forskellige reguleringer i de enkelte landes jurisdiktioner. De seneste reaktioner fra medlemsstaternes side tyder på, at disse forskelle bare vil blive større, hvis der ikke gribes ind på EU-plan, da landene i de regioner, der er længst fremme, planlægger deres egne forbedringer, medens det går meget langsomt med internationale tiltag. Desuden vil de bestående vanskeligheder med at sammenligne industriens resultater og med at udveksle oplysninger og data vedrørende hændelser fortsætte, hvis der ikke gribes ind på EU-plan.

Tiltag fra medlemsstaterne hver for sig vil ikke være tilstrækkelige til at opnå en konsekvent beskyttelse af miljøet (herunder erstatningsansvar for forurening); miljøet er et fælles gode, som Unionen og medlemsstaterne er forpligtet til at beskytte i henhold til havstrategirammedirektivet.

Sandsynligheden for og virkningerne af større offshore-hændelser er fortsat betydelige alle steder i Unionen i henhold til de nationale rapporter og risikoanalyser, der er udført af Kommissionen i 2011. Offshore-produktion af kulbrinter finder i stigende grad også sted i Middelhavet, Sortehavet og endda Østersøen, og der er nogle lande i disse havregioner, som ikke har særlig megen erfaring med reguleringen af offshore-aktiviteter. Selv i de regioner, som er længst fremme (først og fremmest Nordsøen) har de nationale tiltag ikke ført til fælles standarder og sammenlignelige data.

Samlet set må det siges, at til trods for de foranstaltninger, som allerede findes i EU-lovgivningen, f.eks. vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, så vil manglende handling fra Unionens side fratage medlemsstaterne deres bedst egnede middel til konsekvent og rettidigt at nedbringe risikoen for større offshore-ulykker.

Proportionalitetsprincippet

EF-traktatens artikel 5 fastsætter, at Fællesskabet kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Ved afvejningen mellem målene og de foreslåede foranstaltninger for at nå dem er der i denne forordning taget hensyn til følgende:

- i. Omkostningerne ved Deepwater Horizon-ulykken er af BP anslået til at være over 40 mia. USD; omkostningerne ved en lignende ulykke i Unionen kunne være i samme størrelsesorden
- ii. Ulykker i samme størrelsesorden som Deepwater Horizon sker inden for offshore-industrien med en hyppighed på årtier, hvilket er en ekstrem høj hyppighed for faren for større ulykker

- iii. Værdien af Unionens offshore-sektor er meget stor i relation til de enkelte landes økonomier (indtægter og arbejdspladser) og dens bidrag til forsyningsikkerheden
- iv. Offshore-sektor genererer forholdsvis store indtægter for de involverede virksomheder
- v. Offentligheden har en aversion mod yderligere risiko for større ulykker.

Omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, der foreslås i forordningen (ca. 134-140 mio. EUR om året) er beskedne i forhold til den risikoreduktion, der opnås (ca. 103-455 mio. EUR om året). De foreslås derfor som understøttende foranstaltninger.

Valg af instrument

Der foreslås en **forordning** til at gennemføre løsningsmodel 2. En forordning har flere fordele i forhold til et direktiv på grund af dens klarhed, konsekvens og gennemførelses hastighed gennem direkte anvendelse¹². På grund af forordningens umiddelbare virkning for industrien bidrager den også til ensartede vilkår for alle. En forordning er også nyttig ved planlægningen af bekæmpelsen af grænseoverskridende forurening.

På baggrund af de interinstitutionelle aftaler om Kommissionens rådgivende grupper og ekspertgrupper, bør EU Offshore Authorities Group oprettes ved en særskilt afgørelse fra Kommissionen.

4. VIRKNING FOR BUDGETTET

Forslagets virkninger for budgettet er ca. 2,5 mio. EUR for perioden 2013-2016, inkl. udgifterne til deltagelse i udvalg. EMSA's bistand vedrører primært a) brugen af agenturets satellitovervågningssystem, som er aktiv uafhængigt af, om der er offshore-ulykker og b) brugen af indsatsfartøjer, som organiseres af EMSA. Indsatsfartøjerne hyres kun til bestemte opgaver, og driftsomkostningerne afholdes af den berørte kyststat, som anmoder om en intervention. Ved forordning (EF) nr. 2038/2006 fastlægges de flerårige finansielle rammer for forureningsbekæmpelse i perioden 2007-2013. Kommissionen regner ikke med nogen ændringer af disse rammer. Der kan således drages følgende konklusioner: der forventes ikke øgede omkostninger for EMSA i perioden 2007-2013. Hvis der bliver tale om yderligere omkostninger for EMSA i perioden 2014-2020, bør de dækkes ved at omrokere allerede aftalte ressourcer.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Ændring af eksisterende lovgivning

Vedtagelsen af en forordning omfatter en ændring af direktiv 2004/35/EF (miljøansvarsdirektivet).

¹² I forbindelse med andre retsakter vedrørende sektorer med stor risiko / stor værdi, har direktiver tidligere været foretrukket, f.eks. IPPC-direktivet og SEVESO II-direktivet), medens lovrammen i forbindelse med snævrere højrisikosektorer, f.eks. civil luftfart, ofte er en forordning.

Delegering

Forordningen bestemmer, at de tekniske detaljer i forbindelse med et fælles indberetningsformat sker ved en delegeret retsakt og eventuelle ajourføringer af tekniske bilag sker ved en gennemførelsesretsakt.

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Energifællesskabet

Forslaget er muligvis også relevant for EØS og Energifællesskabet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasprospektering, -efterforskning og -produktion

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fastsætter mål om bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og bestemmer, at alle EU-foranstaltninger skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne.
- (2) Målet med denne forordning er at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore olie- og gasprospektering, -efterforskning og -produktion, at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af en ulykke.
- (3) Denne forordning bør ikke alene gælde for kommende anlæg og aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

¹³ EUT C , , s . .

¹⁴ EUT C , , s . .

- (4) Ulykkerne i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i 2010, herunder navnlig i Den Mexicanske Golf, har givet stødet til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at offshore-aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden inden for offshore olie- og gasaktiviteter i meddelelsen "Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore" den 13. oktober 2010. Europa-Parlamentet vedtog beslutninger om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets (energi) konklusioner den 3. december 2010.
- (5) Der er en væsentlig risiko for, at der sker større offshore olie- og gasulykker. Ved at mindske risikoen for en forurening af havet burde dette initiativ derfor bidrage til at beskytte havmiljøet og især til at opnå en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, jf. artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet)¹⁵.
- (6) Havstrategirammedirektivet, som fastsætter, at der skal tages hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet, er hjørnestenen i den integrerede havpolitik. Denne politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål, som er at opnå en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder, således at der ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene kan udvikles en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter.
- (7) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i EU-farvande. Offshore-produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder EU's energiforsyningsikkerhed.
- (8) De nuværende fragmenterede lovrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore-aktiviteter i Europa, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en tilstrækkelig garanti for, at risiciene som følge af offshore-ulykker mindskes mest muligt i hele Unionen, eller for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker en ulykke i EU-farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og/eller vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt.
- (9) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter[1] er det en forudsætning for udførelsen af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, at der først opnås en tilladelse. Den kompetente myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den kompetente myndighed, når den undersøger rettighedshaverens tekniske og finansielle kapacitet,

¹⁵ EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold.

- (10) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore-aktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også potentielt er ansvarlige "operatører" i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader¹⁶, og at de ikke må overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.
- (11) En generel tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer rettighedshaveren eneret til at efterforske eller producere olie og/eller gas inden for et givet område, men de faktiske aktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsynings sikkerheden.
- (12) I overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF, som ændret, der gælder for olie- og gasefterforsknings- og -udvindingsaktiviteter, skal projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering sandsynligvis får væsentlig indvirkning på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af denne indvirkning, inden der gives tilladelse. I overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF bør der, når en aktivitet forudsætter en tilladelse, gennemføres en effektiv offentlighedsdeltagelse i overensstemmelse med den af De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) udarbejdede konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.
- (13) I Unionen findes der allerede eksempler på god standard i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Den anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstater, som har overtaget den samlede bedste reguleringspraksis i deres lovgivning om forebyggelse af større offshore-ulykker eller begrænsning af deres følger for mennesker eller miljøet. Den bedste reguleringspraksis skal sikre en effektiv regulering på sikkerheds- og miljøområdet; de relevante funktioner i denne forbindelse bør varetages af en fælles kompetent myndighed ("den kompetente myndighed"), som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.
- (14) Når operatøren har fået tilladelse til at efterforske eller udvinde olie og gas, bør den kompetente myndighed af medlemsstaten have retlig beføjelse og tilstrækkelige ressourcer til at træffe håndhævelsesforanstaltninger, herunder at standse aktiviteter med henblik på at opnå en egnet arbejdstager- og miljøbeskyttelse.
- (15) Hvorvidt den kompetente myndighed effektivt kan verificere, at rettighedshaverens eller operatørens begrænsningsforanstaltninger vedrørende større farer er tilstrækkelige, afhænger direkte af den kompetente myndigheds reguleringspolitik, -systemer og -ekspertise. Uanset operatørens ret til at efterforske eller udvinde olie og gas bør den kompetente myndighed være beføjet til at træffe

¹⁶ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.

håndhævelsesforanstaltninger, herunder at standse aktiviteter med henblik på at opnå en egnet arbejdstager- og miljøbeskyttelse. Med henblik på at kunne varetage disse opgaver bør den kompetente myndighed have stillet tilstrækkelige ressourcer til rådighed af medlemsstaten.

- (16) For at opretholde en passende adskillelse mellem den økonomiske udvikling og miljø- og sikkerhedsreguleringen bør den kompetente myndighed være påviseligt uafhængig af nationale erhvervsfremmetiltag.
- (17) De komplekse større farer i forbindelse med offshore olie- og gasindustrien, herunder navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og bjærgning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet kræver en målrettet og skræddersyet regulering, som tager højde for de særlige farer i offshore olie- og gassektoren.
- (18) Denne forordning gælder med forbehold af kravene i al anden EU-lovgivning, herunder vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet¹⁷ og Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borerelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)¹⁸.
- (19) En ordning for offshore-aktiviteter må nødvendigvis gælde for aktiviteter, som udføres på både faste og flytbare anlæg, og den må gælde for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlukning.
- (20) Den bedste aktuelle operationelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.
- (21) Bedste praksis i EU pålægger ejere og/eller operatører af anlæg, herunder flytbare borerigge, at indføre et effektivt virksomhedskoncept og egnede ordninger for forebyggelse af større uheld og at foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større fare-scenarier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg. I henhold til denne bedste praksis skal der også foretages en vurdering af sådanne scenariers sandsynlighed, følger og begrænsningsforanstaltninger, inden for rammerne af et omfattende sikkerhedsledelsessystem. Konceptet og ordningerne bør være klart beskrevet i et dokument ("farevurderingsrapporten"). Farevurderingsrapporten bør være sammenlignelig med og supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EF, og den bør også omfatte bestemmelser om miljørisikovurderinger og beredskabsplaner. Farevurderingsrapporten bør skulle forelægges for den kompetente myndighed med henblik på en godkendelsesprocedure.
- (22) Med sigte på at bevare effektiviteten af risikobegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større ulykker i EU-farvandene bør farevurderingsrapporter behandle

¹⁷ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

¹⁸ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.

alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, større ændringer og endelig nedlukning. Rapporten bør forelægges den kompetente myndighed, således at aktiviteterne ikke kan iværksættes, før den kompetente myndighed har accepteret farevurderingsrapporten ved hjælp af en passende godkendelsesprocedure.

- (23) Boring og reparation af olie- og gasbrønde bør kun foretages af et anlæg, som teknisk er i stand til at begrænse alle forudsigelige farer på borestedet, og som er i besiddelse af en accepteret farevurderingsrapport.
- (24) Ud over at benytte et egnet anlæg bør boreoperatøren udarbejde detaljerede planer tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver boreaktivitet, og i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen tillade en undersøgelse af brøndgeometrien udført af en uafhængig sagkyndig. Boreoperatøren bør fremsende en anmeldelse af sine planer for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte boreaktivitet.
- (25) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste tilgængelige praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer, og disse bør ajourføres med ny viden og innovationer efter princippet om løbende forbedringer; operatørerne og de kompetente myndigheder bør derfor samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-ulykken og andre betydelige offshore-uheld, og de bør ufortøvet iværksætte udarbejdelsen af de højest prioriterede retningslinjer og standarder.
- (26) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes gennemførelse af bedste praksis for så vidt angår sikkerhedskritiske elementer være omfattet af en ordning med verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart.
- (27) Den bedste praksis, som kræves anvendt i Unionen, skal opfylde kravene i forordning (EF) nr. 391/2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, for så vidt angår flytbare ikke-produktionsanlæg, og den tilsvarende standard, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation¹⁹.
- (28) Risikovurderingen i farevurderingsrapporten bør tage højde for miljørisici, herunder også de virkninger, som klimatiske forhold og klimaforandringer har på anlæggenes langsigtede robusthed, og eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne.
- (29) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatøren udarbejde lokalitetsspecifikke beredskabsplaner ud fra de risiko- og farescenarier, der er identificeret i farevurderingsrapporten, forelægge dem for de kompetente myndigheder og opretholde de ressourcer, der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne.

¹⁹ Kodeks for bygning og udstyring af flytbare offshore-boreenheder (Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units, "2009-MODU-kodeksen"), 2. december 2009.

- (30) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af strategier for indberetning af denne type problemer og at beskytte personer, som gør opmærksom på sådanne problemer.
- (31) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles dataindberetningsformat, som operatørerne kan bruge til at indberette data til medlemsstaterne, ville gøre operatørernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om olie- og gasaktiviteters sikkerhed samt medvirke til at udbrede de vundne erfaringer i forbindelse med større ulykker og nærvedhændelser.
- (32) Kommissionen bør have gennemførelsesbeføjelser til at sikre ensartede vilkår for informationsdeling og til at fremme gennemsigtigheden af offshore-sektorens resultater. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²⁰.
- (33) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter med henblik på at sikre udvekslingen af konsistente data i hele Unionen.
- (34) Med sigte på at fremme offentlighedens tillid til EU-dækkende offshore-aktiviteters autoritet og integritet bør medlemsstaterne offentliggøre rapporter om aktiviteterne og hændelser og straks underrette Kommissionen om større ulykker; Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenserne indenfor offshore-sektorens sikkerheds- og miljøresultater.
- (35) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem offshore-operatører og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale instrumenter og EU-lovgivningen om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.
- (36) Værdien af et samarbejde mellem offshore-myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Der bør oprettes lignende samarbejdstiltag i hele Unionen for at fremme et effektivt samarbejde mellem landenes repræsentanter og Kommissionen på arbejdsniveauet.
- (37) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større offshore-ulykker kan gøres mere effektiv ved hjælp af et systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og industrien og ved at dele kompatible aktiver, herunder også ekspertise. Hvis det er hensigtsmæssigt, bør sådanne ordninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der

²⁰ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og EU's civilbeskyttelsesordning.

- (38) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af denne forordning bør der tages højde for, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller jurisdiktion er en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Der bør derfor ske en styrket samordning med tredjelande, som har overhøjhed eller jurisdiktion over farvande i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 13, stk. 10, i direktiv 2008/56.
- (39) For så vidt angår Middelhavet, er der sideløbende med denne forordning iværksat de nødvendige foranstaltninger, så Den Europæiske Union kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden (offshore-protokollen) til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet (Barcelonakonventionen), som blev godkendt ved Rådets afgørelse 77/585/EØF²¹.
- (40) På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande, som er et vigtigt nabohavmiljø for Unionen, bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore-aktiviteter, herunder også efterforskning.
- (41) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på de risikovurderinger, der udføres til brug ved udarbejdelsen af farevurderingsrapporten. De tilhørende lokalitetsspecifikke beredskabsplaner til begrænsning af ulykker bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehandtering (arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SEK(2010) 1626 endelig af 21.12.2010).
- (42) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og et tæt samarbejde med de kompetente myndigheder, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. Indsatsen omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes med det samme, så der går mindst mulig information og beviser tabt. Efter hændelsen bør de kompetente myndigheder drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.
- (43) Denne forordning bør omfatte virksomme og forholdsmæssige sanktioner for at sikre en effektiv gennemførelse af forordningen.
- (44) Med henblik på at kunne tilpasse de foreslåede mindstekrav til den seneste teknologiske udvikling og relevant praksis bør Kommissionen have beføjelse til at ændre kravene i bilagene til denne forordning i overensstemmelse med proceduren i artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (45) Følgelig bør Kommissionen - med henblik på forebyggelse af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af deres virkninger -

²¹ EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.

beføjes til i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 at vedtage retsakter for så vidt angår fastlæggelsen af mindstekrav i forbindelse med sådanne aktiviteter i henhold til de principper, der er anført i nærværende forordning, herunder navnlig i bilagene. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau.

- (46) Kommissionen bør sikre en samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet, når den udarbejder og gennemfører delegerede retsakter.
- (47) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed ulykker inden for offshore olie- og gasaktiviteter kan forebygges eller deres virkninger begrænses.
- (48) Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopoljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af ekstreme ulykker, bør Kommissionen iværksætte yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger.
- (49) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, som gælder for alle offshore-anlæg i EU-farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør derfor iværksætte yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter -

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning fastsætter mindstekrav, som gælder for industrien og de nationale myndigheder, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter, som udføres efter tildelingen af en tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF.
2. Denne forordning finder anvendelse på alle offshore olie- og gasaktiviteter, der er defineret i artikel 2.
3. Denne forordning gælder for alle dermed forbundne anlæg, undersøiske anlæg og tilsluttet infrastruktur i medlemsstaternes farvande, herunder i deres eksklusive økonomiske zoner og på deres kontinentalsokler som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS).

4. Denne forordning tager sigte på at bidrage til opfyldelsen af målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger.
5. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse med forbehold af relevant EU-lovgivning, især vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, herunder navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.
6. Denne forordning indskrænker ikke anvendelsen af direktiv 85/337/EØF, direktiv 2008/1/EF og direktiv 2003/4/EF.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

1. "acceptabel": nedbringelse af risikoen for et større uheld til et så tåleligt niveau, at risikoen ikke nedbringes væsentligt ved at bruge yderligere tid, ressourcer og penge herpå
2. "acceptere": skriftlig fremsendelse til operatøren af den kompetente myndigheds positive konklusioner i forbindelse med myndighedens gennemgang af operatørens vurderingsrapport vedrørende større farer (farevurderingsrapporten) i henhold til kravene i denne forordning
3. "tilladelse": en tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF
4. "kombineret aktivitet": en aktivitet, som udføres fra et ikke-produktionsanlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører et eller flere andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerheden for personer eller beskyttelsen af miljøet på ét, flere eller alle anlæg
5. "start på aktiviteterne": det tidspunkt, hvor et anlæg for første gang benyttes i de aktiviteter, som det er udformet til
6. "kompetent myndighed": den myndighed, som udpeges i kraft af denne forordning og er ansvarlig for at varetage opgaverne i forbindelse med forordningens anvendelsesområde
7. "tilsluttet infrastruktur": offshore-udstyr, rørledninger eller andre anlæg over eller under vandoverfladen, som benyttes til transport af olie og gas til et andet anlæg i nærheden, behandlings- eller lagerfaciliteter på land, eller til transport hen til og lastning af et shuttle tankskib
8. "godkendelsesprocedure": en procedure, hvori indgår den kompetente myndigheds grundige vurdering af alle relevante oplysninger i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasaktiviteter, og som afsluttes med den kompetente myndigheds accept af farevurderingsrapporten, samtidig med at der ikke er nogen indsigelser mod de boreaktiviteter og kombinerede aktiviteter, der er anmeldt af operatører

9. "forbudszone": et af medlemsstaten fastlagt område omkring anlægget, hvor aktiviteter, som ikke har tilknytning til anlægget, er forbudt
10. "efterforskningstilladelse": en af medlemsstaten udstedt tilladelse til at efterforske olie- og gasforekomster i koncessionsområdets undergrund, men ikke til kommerciel udvinding af olie og gas
11. "ekstern beredskabsplan": en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en ulykke i forbindelse med olie- og gasaktiviteter, ved at anvende alle disponible ressourcer ud over dem, der er beskrevet i interne beredskabsplaner
12. "verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart": en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en fysisk eller juridisk person, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den person, der har afgivet erklæringerne
13. "industrien": private virksomheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af denne forordning, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter
14. "anlæg": enten et produktionsanlæg eller et ikke-produktionsanlæg
15. "intern beredskabsplan": en oversigt, som er udarbejdet af operatøren i henhold til kravene i denne forordning, over de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter inden for en forbudszone rundt om anlægget
16. "koncessionsområde": det geografiske område, der er omfattet af den i direktiv 94/22/EF omhandlede tilladelse
17. "rettighedshaver": indehaveren af den i direktiv 94/22/EF omhandlede tilladelse til at udføre offshore-aktiviteter
18. "større uheld": en hændelse som f.eks. en brand eller eksplosion, betydeligt tab af kontrollen med boringen eller et omfattende udslip af kulbrinter til det omgivende miljø, omfattende beskadigelse af anlægget eller dets udstyr, anlæggets tab af strukturel integritet og enhver anden begivenhed, hvor fem eller flere personer, der befinder sig på eller arbejder i forbindelse med anlægget, bliver dræbt eller svært kvæstet
19. "større fare": en situation, som potentielt kan føre til et større uheld
20. "ikke-produktionsanlæg": andre anlæg end produktionsanlæg, der anvendes til både efterforskningsboringer og som hjælpeanlæg i forbindelse med produktionen
21. "offshore olie- og gasaktiviteter": alle aktiviteter i forbindelse med offshore-efterforskning, -produktion eller -behandling af olie og gas. Det omfatter også transport af olie og gas gennem offshore-infrastruktur forbundet til et anlæg eller et undersøisk anlæg

22. "operatør": operatøren af et produktionsanlæg eller ejeren af et ikke-produktionsanlæg og boreoperatøren for en boreaktivitet. En operatør og en rettighedshaver er begge omfattet af definitionen i artikel 2, stk. 6, i direktiv 2004/35/EF
23. "operatør af et produktionsanlæg": en person, der er rettighedshaveren er udpeget til lede og styre et produktionsanlægs vigtigste funktioner
24. "ejer": en person, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg
25. "olie- og gasproduktion": kommerciel udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore-behandling af olie og gas og transport af olie og gas via tilsluttet infrastruktur, herunder rørledninger, bygværker og brøndhoveder på havbunden og/eller lagring af gas i underjordiske formationer med sigte på senere udvinding af gassen
26. "produktionsanlæg": et anlæg, der anvendes til olie- og gasproduktion
27. "produktionstilladelse": en af medlemsstaten udstedt tilladelse til olie- og gasproduktion
28. "offentligheden": en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper
29. "relevant myndighed" (vedrørende beredskabet i tilfælde af en offshore-ulykke): medlemsstatens primære beredskabsorganisation, som har ansvaret for at iværksætte beredskabsindsatsen i tilfælde af en større olie/gasulykke
30. "risiko": sandsynligheden for, at en bestemt virkning indtræffer inden for en nærmere bestemt periode eller under nærmere bestemte omstændigheder
31. "egnet": fuldt ud passende ud fra et givet krav eller i en given situation og baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende normer eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien
32. "boreaktiviteter": boring af efterforsknings- eller produktionsbrønde, herunder standsning af aktiviteterne, reparation og ændring af brønde permanent nedlukning eller enhver anden aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af væsker eller risiko for et større uheld
33. "boreoperatør": den person, som rettighedshaveren har udpeget til at planlægge og udføre boreaktiviteter.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE FARER I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 3

Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter

1. Operatører træffer alle egnede foranstaltninger for at forebygge større ulykker som følge af offshore olie- og gasaktiviteter. De kompetente myndigheder overvåger, at operatørerne efterkommer denne forpligtelse.
2. Operatøren sørger for, at alle enheder, med hvilke der er indgået en kontrakt om at udføre bestemte opgaver i forbindelse med det pågældende anlæg, ligeledes handler i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i denne forordning, herunder navnlig kravene i bilag IV og V. Det forhold, at det var sådanne enheders eller deres personales handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større ulykker, fritager ikke operatører fra deres forpligtelser i medfør af denne forordning.
3. Sker der ikke desto mindre en større ulykke, træffer operatørerne og de kompetente myndigheder alle egnede foranstaltninger for at begrænse deres virkninger på menneskers sundhed og miljøet og, hvor det er muligt, for at undgå alvorlige afbrydelser af olie- og gasproduktionen i Unionen.
4. Offshore olie- og gasaktiviteter, som er omfattet af denne forordning, gennemføres på grundlag af en systematisk vurdering af sandsynligheden for farlige begivenheder og deres virkninger og på grundlag af gennemførelsen af begrænsningsforanstaltninger, således at risiciene ved større ulykker for mennesker, miljø og offshore-aktiver er acceptable.

Artikel 4

Sikkerhedsovervejelser i forbindelse med tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i henhold til direktiv 94/22/EF

1. Ved afgørelser om udstedelse tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i henhold til direktiv 94/22/EF tages der hensyn til ansørgernes evne til at opfylde kravene for bestemte aktiviteter inden for rammerne af den pågældende tilladelse i overensstemmelse med kravene i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, herunder navnlig nærværende forordning.
2. I særdeleshed når der foretages en vurdering af den tekniske og finansielle kapacitet for de enheder, der ansøger om en tilladelse til offshore olie- og gasaktiviteter, skal der tages behørigt hensyn til risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende område, det aktuelle stade for efterforsknings- og produktionsaktiviteter og ansøgerens finansielle formåen, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser, og ansøgerens formåen til at dække potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder navnlig erstatningsansvar for skader på miljøet.

3. Der udstedes særskilte tilladelser til henholdsvis offshore olie- og gasefterforskningsaktiviteter og offshore olie- og gasproduktionsaktiviteter.
4. De tilladelsesudstedende myndigheder i henhold til direktiv 94/22/EF skal, når de vurderer den tekniske og finansielle kapacitet for de enheder, der ansøger om en tilladelse til offshore olie- og gasaktiviteter, tage hensyn til risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende område og det aktuelle stade for efterforsknings- og produktionsaktiviteter.

Artikel 5 *Offentlighedens deltagelse i tilladelsesprocedurer*

1. Medlemsstaterne sørger for, at offentligheden gives tidlig og effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende tilladelsesprocedurer under deres jurisdiktion i overensstemmelse med kravene i bilag I. Processen er den, der er fastlagt i bilag II til direktiv 2003/35/EF.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte mere detaljerede ordninger for informering af offentligheden og for høring af den berørte offentlighed.
3. Offentlighedens deltagelse tilrettelægges på en sådan måde, at videregivelsen af oplysninger og inddragelsen af offentligheden ikke indebærer en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift.

Artikel 6 *Godkendelse af offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder*

1. Anlæg må kun drives i et koncessionsområde af rettighedshavere eller enheder, med hvilke de indgæet en kontrakt, som de har udpeget til dette formål, og som er godkendt af medlemsstaten.
2. Hvis den kompetente myndighed mener, at den person, som rettighedshaveren har udpeget, ikke er kompetent til at fungere som operatør af et anlæg eller som boreoperatør, underrettes rettighedshaveren herom og påtager sig alle forpligtelser, som påhviler en operatør i henhold til denne forordning.
3. De i stk. 1 omhandlede anlæg må ikke påbegynde eller fortsætte aktiviteterne, uden at der er indgivet en farevurderingsrapport i overensstemmelse med vilkårene og fristerne i artikel 10 og 11, og denne er accepteret af den kompetente myndighed i henhold til denne forordning.
4. Der må ikke udøves boreaktiviteter og kombinerede aktiviteter, medmindre en farevurderingsrapport for anlægget er accepteret i henhold til stk. 3. Derudover må aktiviteter ikke påbegyndes eller udøves, uden at der er indgivet en anmeldelse af en boreaktivitet eller kombineret aktivitet i overensstemmelse med vilkårene og fristerne i artikel 13 og 14 til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod anmeldelsens indhold.

Artikel 7
Erstatningsansvar for miljøskader

1. Rettighedshaveren er ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af skader på miljøet, jf. direktiv 2004/35/EF, der forårsages af offshore olie- og gasaktiviteter, som udføres af rettighedshaveren eller enhver enhed, der deltager i offshore olie- og gasaktiviteterne på grundlag af en kontrakt med rettighedshaveren. Godkendelsesproceduren for aktiviteter i henhold til denne forordning indskrænker ikke rettighedshaverens erstatningsansvar.

Artikel 8
Den nationale kompetente myndighed

1. Medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger en kompetent myndighed, som opfylder de pligter, der er fastlagt i denne forordning.
2. Den kompetente myndighed, der udpeges i kraft af stk. 1, er ansvarlig for at varetage følgende opgaver:
 - a) at vurdere og acceptere farevurderingsrapporter, at vurdere projekteringsanmeldelser og at vurdere anmeldelser af boreaktiviteter eller kombinerede aktiviteter samt øvrige lignende dokumenter, som forelægges den
 - b) at udføre inspektioner og undersøgelser samt gennemføre håndhævelsesforanstaltninger
 - c) at udarbejde rapporter i henhold til denne forordning.
3. Den kompetente myndigheds organisation skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19 for at sikre en uafhængig gennemførelse af potentielt indbyrdes modstridende opgaver og for at sikre ekspertise og generel effektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter.
4. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige ressourcer til at udføre sin opgave i overensstemmelse med denne forordning.
5. Den kompetente myndighed tilstræber at udarbejde og gennemføre samordnede eller fælles procedurer efter behov for at varetage de i denne forordning fastsatte opgaver og for at opfylde kravene i al anden gældende EU-lovgivning. Hvis den kompetente myndighed er sammensat af flere organer, bør duplikering af reguleringsfunktioner undgås.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG GENNEMFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER PÅ GRUNDLAG AF RISIKOVURDERING

Artikel 9

Betingelser for at drive offshore-anlæg

1. Med forbehold af overgangsbestemmelserne i artikel 39 forelægger operatøren af et produktionsanlæg eller et ikke-produktionsanlæg den kompetente myndighed følgende dokumenter:
 - a) hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg: en projekteringsanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag II, del 1
 - b) en farevurderingsrapport, som omfatter de nærmere oplysninger, der er anført i artikel 10 eller artikel 11
 - c) en intern beredskabsplan i henhold til artikel 12, som er integreret i farevurderingsrapporten
 - d) en oversigt over operatørens koncept for forebyggelse af større ulykker i henhold til artikel 18, som er integreret i farevurderingsrapporten.
2. Projekteringsanmeldelsen skal forelægges den kompetente myndighed senest 24 uger før den påtænkte fremsendelse af farevurderingsrapporten for den planlagte aktivitet.
3. Farevurderingsrapporten anmeldes til den kompetente myndighed inden en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, og senest 12 uger før start på aktiviteterne.

Artikel 10

Farevurderingsrapport for et produktionsanlæg

1. Farevurderingsrapporten for et produktionsanlæg skal omfatte de nærmere oplysninger, der er anført i bilag II, del 2 og 5.
2. En farevurderingsrapport for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.
3. Hvis der foretages væsentlige ændringer af et produktionsanlæg, eller hvis det påtænkes at demontere anlægget, ændres farevurderingsrapporten for produktionsanlægget i overensstemmelse med bilag II, del 6, og forelægges den kompetente myndighed.
4. Hvis der er behov for yderligere oplysninger, før en farevurderingsrapport kan accepteres, anmoder den kompetente myndighed om yderligere oplysninger eller om, at der foretages ændringer i de forelagte dokumenter.
5. Den ændrede farevurderingsrapport for et produktionsanlæg, jf. stk. 3, forelægges den kompetente myndighed inden for frist, der fastsættes af den kompetente

myndighed, og senest 6 uger før starten af det planlagte arbejde. Det planlagte arbejde må ikke påbegyndes før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede farevurderingsrapport for det pågældende produktionsanlæg.

6. Farevurderingsrapporten for et produktionsanlæg skal jævnligt revideres af operatøren, mindst hvert femte år eller hyppigere, hvis det kræves af den kompetente myndighed, og resultaterne af revisionen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 11

Farevurderingsrapport for et ikke-produktionsanlæg

1. Farevurderingsrapporten for et ikke-produktionsanlæg skal omfatte de nærmere oplysninger, der er anført i bilag II, del 3 og 5.
2. Hvis der foretages væsentlige ændringer af et ikke-produktionsanlæg, eller hvis det påtænkes at demontere anlægget, ændres farevurderingsrapporten for ikke-produktionsanlægget i overensstemmelse med bilag II, del 6 (dog ikke stk. 4), og forelægges den kompetente myndighed.
3. Den ændrede farevurderingsrapport for et ikke-produktionsanlæg, jf. stk. 2, forelægges den kompetente myndighed inden for frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, og senest 2 uger før starten af det planlagte arbejde. Det planlagte arbejde må ikke påbegyndes før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede farevurderingsrapport for det pågældende ikke-produktionsanlæg.
4. For et flytbart ikke-produktionsanlæg, forelægges en ændret farevurderingsrapport, jf. stk. 2, den kompetente myndighed inden for frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, og i alle tilfælde senest 2 uger før anlægget skal påbegynde aktiviteterne. Anlægget må ikke optage driften, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede farevurderingsrapport for det pågældende ikke-produktionsanlæg.
5. Hvis der er behov for yderligere oplysninger, før en farevurderingsrapport kan accepteres, anmoder den kompetente myndighed om yderligere oplysninger eller om, at der foretages ændringer i de forelagte dokumenter.
6. Farevurderingsrapporten for et produktionsanlæg skal jævnligt revideres af operatøren, mindst hvert femte år eller hyppigere, hvis det kræves af den kompetente myndighed. Resultaterne af revisionen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 12

Interne beredskabsplaner

1. Operatøren udarbejder interne beredskabsplaner under hensyntagen til risikovurderingen vedrørende større ulykker, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste farevurderingsrapport. Hvis der er tale om boring af en brønd fra et ikke-produktionsanlæg, bør risikovurderingen i henhold til anmeldelsen af boreaktiviteterne indgå i beredskabsplanen for anlægget.

2. For produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg forelægges den interne beredskabsplan for den kompetente myndighed som en del af farevurderingsrapporten.
3. Ikke-produktionsanlæg, som gennemfører boreaktiviteter, for hvilke den interne beredskabsplan er ændret på grund af særlige forhold på borestedet, bør meddele den kompetente myndighed den nævnte ændring af den interne beredskabsplan, når der indgives en anmeldelse af boreaktiviteter.

Artikel 13
Anmeldelse af boreaktiviteter

1. Mindst 21 dage før starten af en boreaktivitet fremsender boreoperatøren en anmeldelse til den kompetente myndighed, som indeholder nærmere oplysninger om brøndens geometri og dens drift i overensstemmelse med kravene i bilag II, del 4.
2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen og iværksætter eventuelle foranstaltninger, som den anser for nødvendige, før boreaktiviteterne må påbegyndes.
3. Boreoperatøren underretter straks den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af de nærmere oplysninger i anmeldelsen af boreaktiviteterne og underretter samtidig den uafhængige boresagkyndige, jf. artikel 15, stk. 3, litra b).

Artikel 14
Anmeldelse af en kombineret aktivitet

1. Operatøren af et anlæg, som skal deltage i en kombineret aktivitet, fremsender en anmeldelse til den kompetente myndighed, som indeholder de nærmere oplysninger om den kombinerede aktivitet i overensstemmelse med kravene i bilag II, del 7. Operatører af berørte anlæg kan aftale, at én af dem udarbejder anmeldelsen af en kombineret aktivitet på alles vegne. Anmeldelsen skal indgives mindst 21 dage før den kombinerede aktivitet påbegyndes.
2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen og iværksætter eventuelle foranstaltninger, som den anser for nødvendige, før den kombinerede aktivitet må påbegyndes.
3. Operatøren, som har udarbejdet anmeldelsen, underretter straks den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af de nærmere oplysninger i anmeldelsen.

Artikel 15
Verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart

1. Operatøren indfører en ordning for verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart og for brøndundersøgelser og beskriver ordningerne i konceptet vedrørende større ulykker, der er integreret i farevurderingsrapporterne i henhold til artikel 18.

2. Udvælgelsen af en uafhængig tredjepartsverifikator og udformningen af ordningerne for verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart og for uafhængige brøndundersøgelser skal opfylde kriterierne i bilag II, del 5.
3. Ordningen for verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart i forbindelse med produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg indføres:
 - a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de anførte systemer og sikkerhedskritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingerne og sikkerhedsledelsessystemet for anlægget, er egnede og ajourført, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af systemerne til begrænsning af større farer er egnede, ajourførte og fungerer efter hensigten
 - b) i forbindelse med boreplaner for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndgeometrien og borekontrolforanstaltningerne er egnede til de forventede boreforhold og fortsat bibeholdes som grundlag, hvis brøndgeometrien ændres af en eller anden grund.
4. Operatører søger for, at resultaterne af verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart i henhold til stk. 3, litra a), efter anmodning stilles til rådighed for den kompetente myndighed.
5. Operatører sikrer, at den uafhængige boresagkyndiges resultater og bemærkninger, jf. stk. 3, litra b), medtages i anmeldelsen af boreaktiviteter i henhold til artikel 13.
6. For produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden farevurderingsrapporten forelægges den kompetente myndighed. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, før ikke-produktionsanlægget sættes i drift til en bestemt aktivitet.
7. Ikke-produktionsanlæg i drift i EU-farvande skal opfylde kravene i de relevante internationale konventioner, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 391/2009/EF af 23. april 2009²² eller de tilsvarende standarder i kodeksen for bygning og udstyring af flytbare offshore-boreenheder (2009-MODU-kodeksen). De certificeres af en organisation, der anerkendes af Unionen, jf. den nævnte forordning.

Artikel 16

Beføjelser til at forbyde aktiviteter

1. Den kompetente myndighed forbyder drift eller idriftsætning af ethvert anlæg eller dele heraf, hvis de af operatøren foreslåede foranstaltninger til forebyggelse og afbødning af større ulykker i henhold til artikel 10, 11, 13 og 14 anses for at være utilstrækkelige.
2. Hvis farevurderingsrapporten i henhold til artikel 10 og 11 eller anmeldelser i henhold til artikel 13 og 14 ikke forelægges i rette tid, kan den kompetente myndighed i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerheden og

²² EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11.

miljøbeskyttelsen bringes i fare, tillade en kortere frist for fremsendelsen af farevurderingsrapporten eller anmeldelser.

3. Den kompetente myndighed pålægger operatøren at træffe alle egnede supplerende foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for igen at overholde kravene i artikel 3, stk. 1.
4. Den kompetente myndighed forbyder brugen af ethvert anlæg eller dele heraf, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en periodisk gennemgang af farevurderingsrapporten i henhold til artikel 10 og 11 eller ændringer i anmeldelser i henhold til artikel 13 og 14, at forordningens krav ikke er opfyldt, eller hvis der er rimelig tvivl om aktiviteterets eller anlægs sikkerhed.

Artikel 17

Grænseoverskridende virkninger

1. Hvis en medlemsstat mener, at en boreaktivitet eller driften af et anlæg kan have betydelige negative virkninger på en anden medlemsstats farvande i tilfælde af en ulykke, eller hvis en medlemsstat, som kan tænkes at blive udsat for en betydelig påvirkning, anmoder om det, fremsender medlemsstaten med jurisdiktion over de påtænkte aktiviteter de relevante oplysninger til den berørte medlemsstat og tilstræber, at der vedtages fælles forebyggende foranstaltninger for at forebygge skader.
2. Anvendelsen af stk. 1 indskrænker ikke anvendelsen af andre relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, herunder navnlig Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet²³ og konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne.

KAPITEL IV

BEDSTE PRAKSIS FOR BEGRÆNSNING AF STØRRE FARER

Artikel 18

Operatørers forebyggelse af større ulykker

1. Operatører udarbejder en redegørelse, som beskriver deres koncept for forebyggelse af større ulykker, og sikrer, at det implementeres fuldt ud ved organiseringen af deres offshore-aktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer at konceptet fungerer effektivt.
2. Den i stk. 1 omhandlede redegørelse forelægges den kompetente myndighed som led i farevurderingsrapporten i henhold til artikel 10 og 11 eller som led i anmeldelsen af boreaktiviteter i henhold til artikel 13.
3. Operatører skal redegøre for deres organisatoriske procedurer for begrænsning af større farer i et sikkerhedsledelsessystem, herunder procedurerne for udarbejdelse og

²³ EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40.

indgivelse af farevurderingsrapporter, og, hvis det er relevant, for anmeldelser af boreaktiviteter i henhold til artikel 10, 11 og 13 og deres ordninger for verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart af deres foranstaltninger til begrænsning af større farer i henhold til artikel 15 og bilag II, del 5.

4. Konceptet og sikkerhedsledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med kravene i bilag IV og fastslå operatørens primære ansvar for begrænsning af risiciene for større farer, der er en følge af operatørens aktiviteter.
5. Operatørerne opstiller i jævnlige samråd med de relevante medlemsstats repræsentanter, jf. artikel 27, industriens prioriteter for udarbejdelsen og/eller revisionen af standarder og retningslinjer for bedste praksis til begrænsning af farerne ved større offshore-ulykker i en offshore-aktivitets samlede projekterings- og driftscyklus, og de følger herved som minimum beskrivelsen i bilag IV.
6. Rettighedshavere, operatører og større selskaber, som er hjemmehørende i Unionen, skal tilstræbe at gennemføre deres eventuelle offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i overensstemmelse med denne forordnings principper.

Artikel 19

Krav til den kompetente myndighed

1. Den kompetente myndighed træffer egnede foranstaltninger for at sikre sin uafhængighed i interessekonflikter mellem på den ene side sikkerheds- og miljøbeskyttelsesregulering og på den anden side funktioner, som vedrører medlemsstatens økonomiske udvikling, herunder navnlig udstedelsen af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter, og politikker vedrørende og opkrævning af dermed forbundne indtægter.
2. Den kompetente myndighed skal klart fastslå omfanget af sine egne ansvarsområder og funktioner, så den på ingen måde påtager sig det primære ansvar for begrænsningen af større farer, jf. artikel 18, stk. 3.
3. Den kompetente myndighed fastlægger en strategi for grundig vurdering af farevurderingsrapporter og anmeldelser i henhold til artikel 10, 11, 13 og 14 og for inspektioner, undersøgelser og håndhævelse i forbindelse med større fare-aspekterne ved offshore olie- og gasaktiviteterne under dens jurisdiktion.
4. Den kompetente myndighed baserer sin organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 20

Sikring af overholdelsen af lovrammerne for forebyggelse af større ulykker

1. Operatører skal overholde denne forordnings bestemmelser og de foranstaltninger, der er fastlagt i farevurderingsrapporten for produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg og i de planer, der er omhandlet i de udarbejdede anmeldelser om boreaktiviteter og kombinerede aktiviteter i henhold til artikel 10, 11, 13 og 14.

2. Hvis manglende overholdelse af bestemmelserne i stk. 1 medfører en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller truer med at have en umiddelbar betydelig negativ virkning på sikkerheden og/eller miljøet, suspenderer operatøren driften af anlægget eller den relevante del deraf, indtil bestemmelserne igen overholdes.
3. Træffes der foranstaltninger som omhandlet i stk. 2, underretter operatøren straks den kompetente myndighed herom.
4. Den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for en effektiv overvågning, herunder også inspektioner, af aktiviteter behæftet med større fare på grundlag af risiciene og lægger herved særlig vægt på og kontrollerer overholdelsen af de dokumenter, som den får forelagt i henhold til artikel 9, og overvåger sin egen effektivitet og træffer alle fornødne foranstaltninger for at forbedre denne.

Artikel 21

Anonym indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Den kompetente myndighed indfører procedurer, der giver mulighed for anonym indberetning af sikkerheds- og/eller miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Den kompetente myndighed indfører også procedurer for undersøgelsen af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.
2. Operatører informerer deres egne ansatte og ansatte hos relevante underkontrahenter om de nærmere detaljer i den i stk. 1 omhandlede nationale ordning og sørger for, at der findes en henvisning til anonym indberetning i den relevante uddannelse eller meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 22

Udveksling af oplysninger

1. Operatører og kompetente myndigheder udveksler som minimum de oplysninger, der er beskrevet i bilag VI.
2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Medlemsstaterne fører en ajourført fortegnelse over beredskabsressourcer, der er disponible inden for deres jurisdiktion hos både offentlige og private enheder. Oplysningerne stilles til rådighed for andre medlemsstater, tredjelande, som kan tænkes at blive berørt, og Kommissionen.

Artikel 23
Gennemsigtighed

1. Oplysningerne i henhold til bilag VI offentliggøres, uden at det er nødvendigt at fremsætte en anmodning herom, jf. de gældende bestemmelser i EU-lovgivningen om adgang til miljøoplysninger.
2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt også et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne oplysninger på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011. Offentligheden har adgang til det fælles offentliggørelsesformat, men det udvikles først og fremmest for at gøre det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes aktiviteter og reguleringspraksis i henhold til denne artikel og artikel 24.
3. Ved offentliggørelsen af deres nationale beredskabsplaner i henhold til artikel 30 sørger medlemsstaterne for, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift.

Artikel 24
Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger af offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne udarbejder en årlig rapport med oplysninger om:
 - a) antallet, alderen og placeringen af anlæggene inden for deres jurisdiktion
 - b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger og domstolsafgørelser
 - c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 22
 - d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore-aktiviteter
 - e) sikkerheds- og miljøresultaterne for offshore olie- og gasaktiviteter inden for deres jurisdiktion.
2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 22 og offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 23, og underretter Kommissionen herom.
3. Hvert andet år offentliggør Kommissionen en rapport om offshore-aktiviteters sikkerhed i hele Unionen på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed. Kommissionen bistås ved denne opgave af de relevante medlemsstater, jf. artikel 26.

Artikel 25
Undersøgelse efter en større ulykke

1. Umiddelbart efter en større ulykke skal operatøren meddele den kompetente myndighed de relevante oplysninger, herunder omstændighederne ved ulykken og dens virkninger.
2. Medlemsstaterne gennemfører grundige undersøgelser af større ulykker, som indebærer væsentlige skader (på mennesker eller miljøet) eller større tab af aktiver. Undersøgelserapporten skal omfatte en vurdering af effektiviteten af den kompetente myndigheds regulering for det berørte anlæg i tiden forud for ulykken og anbefalinger til hensigtsmæssige ændringer af den relevante reguleringspraksis, hvor der er behov for det.
3. En sammenfatning af den undersøgelsesrapport, der udarbejdes i henhold til stk. 2, stilles til rådighed for Kommissionen ved undersøgelsens afslutning eller ved retssagens afslutning, hvis denne afsluttes senere. Med henblik på artikel 22 og 23 offentliggøres en særlig udgave af rapporten, hvori der er taget hensyn til eventuelle retlige begrænsninger.
4. Efter de i stk. 2 omhandlede undersøgelser gennemfører den kompetente myndighed alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

Artikel 26
Fortrolighed

1. De kompetente myndigheder stiller oplysninger, som modtages i henhold til denne forordning, til rådighed for alle fysiske og juridiske personer, som anmoder derom.
2. Anmodninger om indsigt i oplysninger, som de kompetente myndigheder har modtaget i henhold til denne forordning, kan afvises, når betingelserne i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF²⁴ er opfyldt.
3. I forbindelse med stk. 2 eller i forbindelse med offentlighedens deltagelse i henhold til artikel 5 stiller operatøren en udgave af dokumentet, som ikke indeholder fortrolige oplysninger, til rådighed for den kompetente myndighed og offentligheden.

KAPITEL IV
SAMORDNING OG SAMARBEJDE

Artikel 27
Samarbejde mellem medlemsstater

1. De kompetente myndigheder udveksler jævnligt viden, oplysninger og erfaringer med hinanden og deltager i drøftelser om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

²⁴ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

2. Oplysninger, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre risikovurderingsforanstaltningers funktion, forebyggelse af ulykker, overensstemmelsesverifikation og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og ud over Unionens grænser, hvor dette er relevant.
3. Der bør fastsættes klare prioriteter og procedurer for udarbejdelse og ajourføring af retningslinjer med sigte på at identificere og fremme gennemførelsen af bedste praksis inden for de i stk. 2 omhandlede områder.
4. En medlemsstat kan i forbindelse med en beslutning truffet af en anden medlemsstat, som potentielt har en negativ grænseoverskridende virkning, rådspørge andre medlemsstater, der deltager i den i stk. 1 omhandlede udveksling af oplysninger.

Artikel 28

Samordnet tilgang til sikkerhed i tilstødende regioner og internationale aktiviteter

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne, herunder i givet fald inden for rammerne af regionale havkonventioner.
2. Kommissionen vurderer sikkerheden af olie- og gasaktiviteter i tredjelandes farvande, som støder op til medlemsstaters farvande, og støtter en samordnet tilgang til gensidig udveksling af erfaringer og fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.
3. Kommissionen fremmer et højt sikkerhedsniveau for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også dem vedrørende havområderne i Arktis.

KAPITEL VII

BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED ULYKKER

Artikel 29

Krav til interne beredskabsplaner

1. Operatøren udarbejder interne beredskabsplaner på en sådan måde, at de:
 - a) kan iværksættes for at begrænse en begyndende større ulykke på anlægget eller i den af medlemsstaten fastlagte forbudszone rundt om anlægget eller ved et undersøisk brøndhoved
 - b) kan gennemføres i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, hvis ulykken er eskaleret ud over anlæggets grænser.
2. Operatøren skal til hver en tid råde over det udstyr og den ekspertise, der indgår i planen, og som efter behov deles med medlemsstaten i forbindelse med gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan.

3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag V og ajourføres i overensstemmelse med alle ændringer af risikovurderingen for større farer i boreplanen henholdsvis farevurderingsrapporten. Alle ajourføringer meddeles den myndighed, der er ansvarlig for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.
4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre bestemmelser vedrørende beskyttelse og bjærgning af personale fra det ulykkesramte anlæg, således at der sikres en god overlevelseschance.
5. Operatøren tester regelmæssigt effektiviteten af de interne beredskabsplaner.

Artikel 30

Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med ulykker

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt.
2. Udarbejdelsen af de eksterne beredskabsplaner foregår i et samarbejde med de relevante operatører og rettighedshavere, hvis det er relevant, og planerne afstemmes med de interne beredskabsplaner for de anlæg, som er placeret eller planlægges placeret i det berørte område. Der bør tages hensyn til alle ajourføringer af interne beredskabsplaner, som meddeles af en operatør.
3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I og V og stilles til rådighed for Kommissionen og i givet fald for offentligheden.
4. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i en geografisk region og i givet fald ud over denne. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle kompatible beredskabsinstrumenter i overensstemmelse med ånden i dette stykke.
5. Operatører samarbejder med medlemsstaterne om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 4.
6. Medlemsstaterne fører en ajourført fortegnelse over beredskabsressourcer, der er disponible inden for deres jurisdiktion hos både offentlige og private enheder. Oplysningerne stilles til rådighed for andre medlemsstater og på gensidig basis for nabolandene samt for Kommissionen.
7. Medlemsstaterne og operatørerne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med offshore olie- og gasulykker.

Artikel 31
Beredskab

1. Operatøren underretter straks de relevante myndigheder om en større ulykke eller en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for en større ulykke. Om nødvendigt bistår de relevante myndigheder den pågældende operatør med sigte på at forhindre en eskalering af risikoen eller ulykken.
2. I tilfælde af en ulykke træffer de relevante myndigheder i samarbejde med den pågældende operatør alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre en eskalering af ulykken og afbøde dens virkninger.
3. Hvis en større ulykke overstiger en medlemsstats egen beredskabskapacitet, kan denne anmode om yderligere bistand fra medlemsstater og Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur via EU's civilbeskyttelsesordning, jf. Rådets beslutning 2007/779/EF.
4. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en fuldstændig analyse af ulykken.

Artikel 32
Beredskab og indsats på tværs af grænserne

1. Hvis det er forudsigeligt, at der vil være grænseoverskridende virkninger i forbindelse med offshore olie- og gasulykker, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for Kommissionen og potentielt berørte medlemsstater eller tredjelande på gensidig basis og tager hensyn til de identificerede risici ved udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan. De pågældende medlemsstater samordner deres beredskabsplaner for at lette en fælles beredskabsindsats i forbindelse med en ulykke.
2. Medlemsstaterne samordner foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, og som tager sigte på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.
3. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-organer eller tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne eller på EU-plan.
4. I tilfælde af en større ulykke eller overhængende fare for en større ulykke, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, hvor nødsituationen optræder, straks Kommissionen og de medlemsstater, som kan tænkes at blive berørt af nødsituationen.

KAPITEL VIII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33 Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for industriens overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Artikel 34 Beføjelser delegeret til Kommissionen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 i denne forordning med henblik på at tilpasse kravene til den seneste udvikling af relevante teknologier og procedurer i bilag I-VI.
2. Kommissionen kan også vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 35 i denne forordning med henblik på at præcisere anvendelsen af forordningens krav for så vidt angår:
 - a) de nærmere oplysninger, der skal indgå i projekteringsanmeldelse eller en farevurderingsrapport, jf. bilag II, del 1, 2, 3 og 6
 - b) anmeldelse af boreaktiviteter/kombinerede aktiviteter, jf. bilag II, del 4 og 7
 - c) krav vedrørende verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart, jf. bilag II, del 5, litra d), og krav til kompetente myndigheders arbejde og organisation, jf. bilag III
 - d) krav i forbindelse med operatørens forebyggelse af større farer, jf. bilag IV.

Artikel 35 Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 34 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den i artikel 34 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer de i den pågældende afgørelse anførte delegerede beføjelser til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 34 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 36
Udvalgsprocedure*

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

*Artikel 37
Ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader²⁵*

1. Artikel 2, stk. 1, litra b) affattes således:

"b) skade på vandmiljøet, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning

i) af de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske og/eller kvantitative tilstand og/eller økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller

ii) af de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF".
2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme det foregående stykke inden for et år fra denne forordnings ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

*Artikel 38
Overgangsbestemmelser*

Operatører af anlæg skal fuldt ud opfylde bestemmelserne i denne forordning inden for to år efter dens ikrafttræden, dog med følgende undtagelser:

²⁵ EUT L 154 af 30.4.2004, s. 56.

- a) Operatører af ikke-produktionsanlæg, som har indgået en kontrakt, men som endnu ikke er etableret på stedet, skal fuldt ud opfylde bestemmelserne i denne forordning inden for 1 år efter dens ikrafttræden, eller tidligere, hvis dette er aftalt med den kompetente myndighed.
- b) Operatører af planlagte anlæg skal fuldt ud opfylde bestemmelserne i denne forordning, medmindre andet er aftalt med den kompetente myndighed, og i alle tilfælde inden for 1 år efter dens ikrafttræden.
- c) Boreoperatører skal fuldt ud opfylde bestemmelserne i denne forordning inden for 3 måneder efter dens ikrafttræden, eller tidligere, hvis dette er aftalt med den kompetente myndighed.

Artikel 39
Ikrafttrædelse

1. Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.
2. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG I

Offentlighedsdeltagelse i tilknytning til tilladelser efter direktiv 94/22/EF

1. Medlemsstaterne skal sørge for:
 - a) at offentligheden informeres ved offentlige opslag eller andre egnede midler såsom elektroniske medier, hvor det er muligt, om ansøgninger, der indgives til medlemsstaterne, og at de relevante oplysninger om sådanne forslag stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningsprocessen og om, hvem kommentarer og spørgsmål kan rettes til
 - b) at offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter, mens alle muligheder stadig står åbne, og inden der træffes afgørelser om ansøgningerne
 - c) at der, når disse afgørelser træffes, tages behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse
 - d) at medlemsstaten efter at have behandlet kommentarer og udtalelser fra offentligheden gør en rimelig indsats for at oplyse offentligheden om de afgørelser, der er truffet, og om de begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.
2. Der fastsættes rimelige tidsrammer, der er tilstrækkelige til gennemførelse af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse. Medlemsstaten udpeger den del af offentligheden, der kan deltage som omhandlet i stk. 1, herunder relevante ikke-statslige organisationer, som opfylder alle krav i henhold til national lovgivning, såsom organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse eller offshore-sikkerhed.

BILAG II
Dokumentationskrav i forbindelse med godkendelsesproceduren

1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN PROJEKTERINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

En projekteringsanmeldelse for et produktionsanlæg efter artikel 9 skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en beskrivelse af projekteringsprocessen, de relevante, anvendte standarder og de projektløsningsmuligheder, processen er mundet i
- 3) en beskrivelse af det valgte projektkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet nedsætter risikoen for større fare til et acceptabelt omfang
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på stedet, hvor det tænkes placeret
- 6) en beskrivelse af, hvilke typer af aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 7) en generel beskrivelse af det sikkerhedsledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større fare fungerer efter hensigten, herunder af ordningen for verifikation foretaget af en uafhængig tredjepart, der skal vælges.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN FAREVURDERINGSRAPPORT FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

En farevurderingsrapport for et produktionsanlæg efter artikel 10 skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på projekteringsanmeldelsen
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af farevurderingsrapporten
- 3) en beskrivelse af anlægget og den tilsluttede infrastruktur samt eventuelle andre konstruktioner, herunder brønde, der er forbundet med det
- 4) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger er egnede i den forstand, at risikoen for mennesker og miljøet i forbindelse med en større fare-situation nedbringes til et acceptabelt omfang

- 5) nærmere oplysninger om, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 6) nærmere oplysninger om anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdsstyrken mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod en begyndende større fare-situation (i overensstemmelse med den interne beredskabsplan i medfør af bilag V)
- 7) nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på platformen mod større farer og sørge for sikker evakuering og bjærgning af dem og for at vedligeholde sikringsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 9) oplysninger om sikkerhedsledelsessystemet for drift, vedligeholdelse, ændring og verifikationsordninger, herunder de vigtigste grænseværdier for anlæggets drift, hvis overholdelse sikkerhedsledelsessystemet skal sikre
- 10) oplysninger om verifikationsordningen i medfør af dette bilags del 5, punkt 2
- 11) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 12) oplysninger, der er relevante for kravene i denne forordning, og som er fremkommet i medfør af anden gældende EU-lovgivning, bl.a. direktiv 92/91/EF og direktiv 85/337/EØF
- 13) en beskrivelse af, hvilke aspekter af miljøet der sandsynligvis vil blive berørt i væsentlig grad, en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger, især udslip af forurenende stoffer i miljøet, og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN FAREVURDERINGSRAPPORT FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

En farevurderingsrapport for et ikke-produktionsanlæg efter artikel 11 skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af farevurderingsrapporten
- 3) en beskrivelse af anlægget og – for flytbare anlæg – nærmere oplysninger om, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem

- 4) nærmere oplysninger om, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger er egnede i den forstand, at risikoen for mennesker og miljøet i forbindelse med en større fare-situation nedbringes til et acceptabelt omfang
- 6) nærmere oplysninger om anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdsstyrken mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod en begyndende større fare-situation (i overensstemmelse med den interne beredskabsplan i medfør af bilag V)
- 7) nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på platformen mod større farer og sørge for sikker evakuering og bjærgning af dem og for at vedligeholde sikringssystemer med det formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen for mennesker og miljøet i forbindelse med en større fare-situation er nedbragt til et acceptabelt omfang
- 10) nærmere oplysninger om, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 11) oplysninger om sikkerhedsledelsessystemet for drift, vedligeholdelse og ændringer
- 12) oplysninger om verifikationsordningen i medfør af dette bilags del 5, punkt 2
- 13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 14) en beskrivelse af, hvilke aspekter af miljøet der sandsynligvis vil blive berørt i væsentlig grad, en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger, især udslip af forurenende stoffer i miljøet, og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BOREAKTIVITETER

En anmeldelse af boreaktiviteter i medfør af artikel 13 skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på boreoperatøren

- 2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, og på ejeren
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med andre boringer eller projekter
- 4) oplysninger om arbejdsprogram for boringen, herunder aktivitetsperiode, verifikation af barrierer, der hindrer boringen i at løbe løbsk, og planer for boringens status efter aktivitetens afslutning
- 5) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle farevurderingsrapport for anlægget
- 6) en risikovurdering med beskrivelse af:
 - a) de særlige farer, der er forbundet med boreaktiviteten
 - b) farer under havoverfladen
 - c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare
 - d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger
- 7) nærmere oplysninger om brøndgeometrien, herunder barrierer, der skal hindre boringen i at løbe løbsk (udstyr, borevæsker, cement osv.), styring af boreretningen og grænserne for sikker drift i overensstemmelse med risikovurderingen
- 8) nærmere oplysninger om boringens tilstand efter boreaktivitetens afslutning – dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og klar til fremtidig anvendelse
- 9) for en eksisterende boring: relevante oplysninger om dens historie og tilstand
- 10) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af boreaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen
- 11) i tilfælde, hvor en boring skal udføres ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:
 - a) nærmere oplysninger om vejr-, hav- og havbundsforhold på stedet, herunder om eventuelle fysiske hindringer som f.eks. rørledninger
 - b) nærmere oplysninger om miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan
 - c) nærmere oplysninger om forholdsregler med henblik på beredskabsindsats ved en større miljøulykke, som ikke er beskrevet i farevurderingsrapporten, og
 - d) en beskrivelse af, hvordan boreoperatørens og anlægsejerens ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt
- 12) en erklæring om uafhængig brøndundersøgelse i medfør af del 5, punkt 1, i dette bilag

- 13) oplysninger, der er relevante for kravene i denne forordning, og som er fremkommet i medfør af anden gældende EU-lovgivning, bl.a. direktiv 92/91/EF og direktiv 85/337/EØF.

5. ANLIGGENDER I FORBINDELSE MED EN VERIFIKATIONSORDNING

1. Den uafhængige tredjepart skal opfylde følgende krav til uafhængighed af anlægshenholdsvis boreoperatøren:
 - a) Hans opgaver må ikke indebære, at han skal undersøge noget aspekt af et sikkerhedskritisk element eller nærmere specificeret anlægsmaskineri, hvor han tidligere har været involveret, eller hvor hans objektivitet kunne blive bragt i fare.
 - b) Han skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent i den uafhængige verifikationsordning eller brøndundersøgelse, således at han vil udføre sine opgaver inden for ordningen med fuld objektivitet.
2. Den uafhængige tredjepart skal opfylde følgende krav til kompetence:
 - a) Der skal være teknisk kompetence, herunder et tilstrækkeligt stort personale med de relevante kvalifikationer og tilstrækkelig erfaring.
 - b) Operatøren skal tildele opgaverne til personale, der er kvalificeret til at varetage dem.
 - c) Der skal være et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren og den uafhængige tredjepart.
 - d) Operatøren skal give tredjeparten tilstrækkelige beføjelser til at udføre opgaverne hensigtsmæssigt.
3. Med henblik på anvendelse af artikel 13, stk. 3, omfatter begrebet væsentlig ændring i en anmeldelse af boreaktiviteter:
 - a) enhver ændring, der indebærer en mulighed for brud på boreplanens oprindelige projekteringshensigt, særlig hvad angår kontrollen over boringen samt andre strømningsbarrierer og verifikationen heraf
 - b) enhver væsentlig ændring af anlægsmaskineri eller udstyr, af styringssystemet eller af den anmeldte boreoperatør, jf. bilag II, del 4
 - c) enhver ændring af risikovurderingen, også når den er forårsaget af forhold, der er opstået under boreaktiviteterne.

Væsentlige ændringer bør forelægges for den uafhængige boresagkyndige med henblik på yderligere verifikation, og resultaterne af den yderligere verifikation bør forelægges for den kompetente myndighed.

4. En anmeldelse af boreaktiviteter bør vedlægges en erklæring fra en uafhængig boresagkyndig om, at risikovurderingen af brøndgeometrien og af de barrierer, der skal hindre, at boringen løber løbsk, er egnet til alle forudsete forhold og omstændigheder.
5. Farevurderingsrapporten for driften af et anlæg, skal indeholde følgende:
 - a) En erklæring fra den uafhængige tredjepart om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i farevurderingsrapporten, er eller vil blive egnede.
 - b) En beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige tredjepartsverifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerhedskritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand.
 - c) De midler, der er omhandlet i punkt 5, litra b), skal omfatte undersøgelse og prøvning i nødvendigt omfang af de sikkerhedskritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente personer, verifikation af de sikkerhedskritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse, undersøgelse af igangværende arbejder, indberetning af eventuelle mangler i overensstemmelsen og afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, skal oplysningerne til den kompetente myndighed i medfør af artikel 10 og 11 mindst indeholde følgende:

1. navn og adresse på anlægsoperatøren
2. en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den ændrede farevurderingsrapport
3. når der er tale om væsentlige ændringer: oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere farevurderingsrapport og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt omfang
4. når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:
 - a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er borer forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borerne og anlægget henholdsvis miljøet
 - b) en beskrivelse af de risici for større fare, der er knyttet til demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger

- c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres og bjærges på betryggende vis, og at en større miljøulykke forebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINEREDE AKTIVITETER

Anmeldelser af en kombineret aktivitet efter artikel 14 skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på den operatør, der udarbejder anmeldelsen
- 2) når andre operatører er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold
- 3) en beskrivelse af, hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen ved en større ulykke nedbringes
- 4) nærmere oplysninger om alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede aktivitet, men som ikke er beskrevet i den eksisterende farevurderingsrapport for noget af de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet
- 5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører, der er involveret i den kombinerede aktivitet, herunder:
 - a) en beskrivelse af alle de delaktiviteter i den kombinerede aktivitet, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage en større ulykke på eller i forbindelse med anlægget
 - b) en beskrivelse af alle de risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen
- 6) en beskrivelse af den kombinerede aktivitet og et arbejdsprogram, hvoraf det skal fremgå, på hvilke datoer den kombinerede aktivitet forventes indledt og afsluttet, og som skal indeholde en kopi af aftalen mellem de operatører, der er involveret i den kombinerede aktivitet

BILAG II

Forholdsregler, som de kompetente myndigheder skal træffe for at regulere aktiviteter, der er forbundet med større farer

1. Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at varetage denne forordnings myndighedsopgaver til beskyttelse af sikkerhed og miljø, skal de sikre at følgende mindstekriterier opfyldes:
 - a) Der skal være organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv afvikling af alle denne forordnings opgaver, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse.
 - b) Der skal udstedes en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og om, hvordan den kompetente myndighed vil sikre gennemskuelighed, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter. Den kompetente myndighed bør også klargøre over for offentligheden, hvordan ansvarsfordelingen er mellem den regulerende myndighed og operatøren, idet sidstnævnte har det primære ansvar for, at risikoen holdes under kontrol, mens førstnævnte er ansvarlig for at verificere, at operatøren har truffet adækvate foranstaltninger, som sandsynligvis vil kunne holde risici for større farer under kontrol.
 - c) Der skal udstedes en strategierklæring, som beskriver den kompetente myndigheds opgaver, handlingsprioriteter (f.eks. inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskab og beredskabsindsats), og hvordan den er organiseret.
 - d) Arbejdsprocedurer skal beskrive, hvordan den kompetente myndighed vil gennemføre inspektioner hos operatører, der er omfattet af denne forordning, og sikre, at de opfylder deres forpligtelser, herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende farevurderingsrapporter, behandle anmeldelser af boreaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at holde risici for større fare (herunder for miljøet) under kontrol.
 - e) Der skal fastsættes procedurer, som sikrer, at den kompetente myndigheds opgaver efter denne forordning løses, uden at det går ud over andre opgaver, f.eks. vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af direktiv 92/91/EF.
 - f) I tilfælde hvor den kompetente myndighed omfatter to eller flere organer, skal der indgå en formel aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af farevurderingsrapporter, fælles undersøgelser, intern kommunikation og ekstern afrapportering.
2. Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sætte ovennævnte ordninger i kraft og herunder:

- a) sørge for, at der internt eller ved et eksternt arrangement står tilstrækkeligt med specialiseret ekspertise til rådighed til at inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle farevurderingsrapporter og anmeldelser
 - b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: sørge for skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang, til at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til denne forordning
 - c) sørge for, at der står tilstrækkelige ressourcer til rådighed til nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personalemedlemmer, når de udfører deres myndighedsopgaver, og til at muliggøre aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27
 - d) kræve at operatørerne og/eller anlægsejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af denne forordning
 - e) iværksætte eller tilskynde til forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til denne forordning
 - f) sørge for, at den kompetente myndighed aflægger rapport.
3. Procedurene for vurdering af farevurderingsrapporter og anmeldelser, interne beredskabsplaner og andre relevante dokumenter skal bl.a. omfatte:
- a) en kvantitativ analyse af risikovurderingen
 - b) en bedømmelse af operatørens vurdering af de relevante oplysninger om aktivitetsstedet
 - c) en bedømmelse af de anvendte tekniske og organisatoriske standarder
 - d) en bedømmelse af de tekniske løsninger
 - e) en bedømmelse af operatørens systemer for håndtering af ændringer af driftsplanerne
 - f) en sammenligning af de anvendte løsninger med løsninger, der er anvendt i andre, sammenlignelige situationer
 - g) en bedømmelse af, om beredskabsplanerne svarer til de identificerede risici
 - h) en bedømmelse af operatørens planer for, hvordan driften kan standses i tilfælde af overhængende fare
 - i) en bedømmelse af rådigheden over udstyr til en beredskabsindsats og af, om procedurerne for praktisk indsættelse af udstyret er fyldestgørende.
4. De kompetente myndigheder bør være klart uafhængige af ethvert statsorgan til erhvervsfremme, udstedelse af tilladelser eller opkrævning af indtægter. Den

kompetente myndighed bør ikke indtage noget politisk standpunkt til olie- og gassektoren.

BILAG IV
Operatørernes foranstaltninger til forebyggelse af større ulykker

1. Under gennemførelsen af operatørens koncept for forebyggelse af større ulykker og sikkerhedsledelsessystem, jf. artikel 18, bør der tages hensyn til følgende:
 - a) Konceptet for forebyggelse af større ulykker bør udarbejdes skriftligt og skal fastlægge de generelle mål for og den samlede tilrettelæggelse af begrænsningen af faren for større ulykker og klarlægge, hvordan disse ordninger får virkning for virksomheden som helhed.
 - b) Sikkerhedsledelsessystemet skal indgå i operatørens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af konceptet vedrørende større farer.
2. Sikkerhedsledelsessystemet skal bl.a. omfatte:
 - a) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
 - b) identifikation og bedømmelse af større farer – deres sandsynlighed og deres følger
 - c) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større farer i farevurderingsrapporten
 - d) begrænsning af større farer under normal drift
 - e) håndtering af ændringer
 - f) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats
 - g) begrænsning af skader på miljøet
 - h) resultatovervågning
 - i) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang.
3. Operatørerne skal især have opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygge deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå dette niveau af sikkerhedsintegritet.
4. Operatørerne skal sikre, at farlige stoffer til enhver tid er indesluttet i rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondrede. Desuden skal alle operatører sikre, at intet enkeltsvigt i en hindring for tab af indeslutning kan føre til en større fare-situation.
5. Operatørerne skal sørge for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige

forpligtelser til at sikre mod større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner.

6. Operatørerne skal især være opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder bl.a.:
 - a) omfattende procesrevision
 - b) belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
 - c) regelmæssig vurdering af organisationens evner og mål
 - d) opretholdelse af høje standarder som en central værdi for virksomheden
 - e) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af den øverste ledelse og arbejdsstyrken, samt
 - f) kvalificeret indsats på alle driftsniveauer.

7. Erhvervet skal samarbejde med den kompetente myndighed om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større ulykker og begrænsning af virkningerne af større ulykker, hvis de alligevel sker. Herunder bør opmærksomheden bl.a. rettes mod:
 - a) at forbedre brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og mod at overvåge disses effektivitet
 - b) at forbedre den primære indeslutning i processikkerhedssystemer
 - c) at forbedre den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af en begyndende større ulykke, herunder brøndudblæsninger
 - d) pålidelige beslutningsprocesser i pressede situationer
 - e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare
 - f) kompetencen hos personer i nøglestillinger
 - g) effektiv risikovurdering i forbindelse med bedømmelse af skiftende betingelser
 - h) vurdering af pålideligheden af sikkerhedskritiske systemer
 - i) centrale ydeevneindikatorer for sikkerhedssystemets integritet
 - j) effektiv integration mellem sikkerhedsledelsessystemerne hos operatører, boreoperatører, ejere af borerigge og andre, der er involveret i kombinerede operationer.

BILAG V
Krav vedrørende nødberedskab og beredskabsindsats

8. INTERNE BEREDSKABSPLANER

1. De interne beredskabsplaner bør bl.a. omfatte:

- a) navne eller stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab
- b) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører
- c) alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til en større ulykke, som beskrevet i den farevurderingsrapport, som planen er et bilag til
- d) en beskrivelse af de handlinger, der bør iværksættes for at holde forholdene eller hændelserne under kontrol og for at holde følgerne af dem inden for anlæggets og dets forbudszones grænser
- e) en redegørelse for udstyret og de til rådighed stående ressourcer
- f) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal foretages sig, hvis der slås alarm
- g) foranstaltninger, der sikrer koordinering med de bjærgningsforanstaltninger, der er beskrevet i farevurderingsrapporten, jf. f.eks. bilag II, del 2, punkt 7, og del 3, punkt 7, og som har til formål at give tilstedeværende på anlægget gode overlevelseshancer under en større ulykke
- h) foranstaltninger til udsendelse af forvarsling om ulykken til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en forvarsling bør indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger
- i) foranstaltninger til uddannelse af medarbejderne i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer
- j) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats.

2. Operatørerne bør udarbejde en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget. Der bør i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurene holdes i indsatsklar stand.

9. EKSTERNE BEREDSKABSPLANER

1. De eksterne beredskabsplaner skal bl.a. omfatte:

- a) navne eller stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
- b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af forvarsling om ulykker samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
- c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
- d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab, som håndterer hændelser på anlægget i forbudszonen omkring det
- e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
- f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med ulykken til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af den
- g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
- h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.

2. Den myndighed, der har det primære ansvar for beredskabsindsatsen, bør stille følgende til rådighed:

- a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget.
- b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
- c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
- d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger med henblik på nødsituationer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder oplysning om alle involverede parter kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
- e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer til enhver tid er klar til indsats og ajourført.

3. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem de relevante myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i alle nødsituationer.
4. Foranstaltningerne bør omfatte forholdsregler med henblik på en større ulykke, der overstiger den enkelte medlemsstats kræfter eller overskrider dens grænser, herunder:
 - a) fremsendelse af planerne til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
 - b) udarbejdelse af grænseoverskridende fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statslige, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
 - c) etablering af procedurer for alarmering af EU's civilbeskyttelsesordning (etableret ved Rådets beslutning 2007/779/EF)
 - d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.

BILAG VI
Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Et fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer, som Kommissionen skal udarbejde i medfør af artikel 22 og 23, skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger på tværs af medlemsstater og enkeltoperatører.
2. De indberetningskrav, der ligger til grund for formatet, jf. punkt 1, skal mindst indeholde følgende oplysninger og data:
 - a) oplysninger om utilsigtede udslip af kulbrinter eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
 - b) oplysninger om tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
 - c) svigt i en hovedkomponent i anlæggets processikkerhedssystem
 - d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet for et flydeanlæg
 - e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshoreanlæg
 - f) helikopterulykker på eller nær offshoreanlæg eller på vej til offshoreanlæg
 - g) enhver ulykke med dødsfald
 - h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme ulykke
 - i) enhver evakuering af ikke-livsvigtigt personale
 - j) en større ulykke for miljøet.
3. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne de enkelte operatørers præstationer, ikke kun inden for samme medlemsstat, men også inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.
4. Formålet med at indsamle og sammensætte de oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, er at forvarsle om (yderligere) forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer, således at der kan træffes afhjælpende foranstaltninger, før det går galt. Oplysningerne bør også klarlægge den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som de enkelte operatører og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større ulykker og minimere risikoen for miljøet.
5. Til opfyldelse af kravet i artikel 23 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af stk. 2 og at udarbejde

rapporter i medfør af artikel 24 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter sammenligning af data på tværs af grænserne.